

1S kapitola 1.

[1] Byl jeden muž z Ramatajim-sófimu, z Efrajimského pohoří; jmenoval se Elkána. Byl to Efratejec, syn Jeróchama, syna Elíhúa, syna Tochúa, syna Súfova. [2] Měl dvě ženy: jedna se jmenovala Chana a druhá Penina. Penina měla děti, Chana děti neměla. [3] Ten muž putoval rok co rok ze svého města, aby se klaněl Hospodinu zástupů a obětoval mu v Šílu. Tam byli Hospodinovými kněžími dva synové Elího, Chofní a Pinchas. [4] Když nastal den, kdy Elkána obětoval, dával své ženě Penině i všem jejím synům a dcerám díly z obětí; [5] Chaně pak dával dvojnásobný díl, protože Chanu miloval; Hospodin však uzavřel její lůno. [6] Její protivnice ji ustavičně urážela, že Hospodin uzavřel její lůno, jen aby jí dráždila. [7] Tak tomu bývalo každého roku. Pokaždé, když putovala do Hospodinova domu, tak ji urážela, že Chana pro pláč ani nejedla. [8] Její muž Elkána ji uklidňoval: "Chano, proč pláčeš? Proč nejíš? Proč jsi tak ztrápená? Což já pro tebe neznamenám víc než deset synů?" [9] Jednou, když v Šílu pojedli a popili, Chana vstala, zatímco kněz Elí seděl na stolci v veřejí Hospodinova chrámu, [10] a v hořkosti duše se modlila k Hospodinu a usedavě plakala. [11] Složila slib. Řekla: "Hospodine zástupů, jestliže opravdu shlédneš na ponížení své služebnice a rozpomeneš se na mne, jestliže na svou služebnici nezapomeneš, ale daruješ své služebnici mužského potomka, daruji jej tobě, Hospodine, na celý život; břitva se jeho hlavy nedotkne." [12] Když se před Hospodinem tolik modlila, Elí dával pozor na její ústa. [13] Chana hovořila jen v srdci a pouze její rty se pohybovaly, ale její hlas nebylo slyšet, takže ji Elí pokládal za opilou. [14] Řekl jí proto: "Jak dlouho budeš opilá? Zanech už vína!" [15] Ale Chana odpověděla: "Nikoli, můj pane; jsem žena hluboce zarmoucená. Nepila jsem víno ani jiný opojný nápoj, pouze jsem vylévala před Hospodinem svou duši. [16] Nepokládej svou služebnici za ženu ničemnou. Vždyť až dosud jsem mluvila ze své velké beznaděje a žalosti." [17] Elí odpověděl: "Jdi v pokoji. Bůh Izraele ti dá, zač jsi ho tak naléhavě prosila." [18] Ona na to řekla: "Kéž tvá služebnice najde u tebe milost!" Potom ta žena šla svou cestou, pojedla a její tvář už nebyla smutná. [19] Za časného jitra se poklonili před Hospodinem a vraceli se. Když přišli do svého domu do Rámy, Elkána poznal svou ženu Chanu a Hospodin se na ni rozpomenul. [20] Chana otěhotněla, a než uplynul rok, porodila syna a pojmenovala ho Samuel (to je Vyslyšel Bůh). Řekla: "Vždyť jsem si ho vyprosila od Hospodina." [21] Ten muž Elkána putoval opět s celým svým domem, aby Hospodinu obětoval výroční oběť a splnil svůj slib. [22] Ale Chana s ním neputovala. Řekla svému muži: "Až bude chlapec odstaven, přivedu ho, aby se ukázal před Hospodinem a zůstal tam navždy." [23] Nato jí její muž Elkána odpověděl: "Učiň, co pokládáš za dobré. Zůstaň, dokud ho neodstavíš. Kéž Hospodin utvrdí své slovo!" Žena tedy zůstávala doma a kojila svého synka, dokud ho neodstavila. [24] Když ho odstavila, vzala ho s sebou, a s ním tři býčky, jednu éfu bílé mouky a měch vína, a uvedla ho do Hospodinova domu v Šílu. Chlapec byl ještě malý. [25] Porazili býčka a uvedli chlapce k Elímu. [26] Chana řekla: "Dovol, můj pane, při tvém životě, můj pane, já jsem ta žena, která tu stála u tebe a modlila se k Hospodinu. [27] Modlila jsem se za tohoto chlapce a Hospodin mi dal, zač jsem ho tak naléhavě prosila. [28] Vyprosila jsem si ho přece od Hospodina, aby byl jeho po všechny dny, co bude živ. Je vyprošený pro Hospodina." I poklonil se tam Hospodinu.

1S kapitola 2.

[1] Chana se takto modlila: "Mé srdce jásosem oslavuje Hospodina, můj roh se zvedá díky Hospodinu. Má ústa se otevřela proti nepřítelům, raduji se ze tvé spásy. [2] Nikdo není svatý mimo Hospodina, není nikoho krom tebe, nikdo není skálou jako náš Bůh. [3] Nechte už těch povýšených řečí, urážka ať z úst vám neunikne! Vždyť Hospodin je Bůh vševědoucí, neobstojí před ním lidské činy. [4] Zlomen je luk bohatýrů, ale ti, kdo klesali, jsou opásáni statečností. [5] Sytí se dávají najmout za chléb, hladoví přestali lačnět. Neplodná posedmé rodí, syny obdařená chřadne. [6] Hospodin usmrcuje i obživuje, do podsvětí přivádí a vyvádí též odtud. [7] Hospodin ochuzuje i zbohacuje, ponižuje a též povyšuje. [8] Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka; posadí je v kruhu knížat a za dědictví jim dá trůn slávy. Vždyť pilíře země patří Hospodinu, on sám založil svět na nich. [9] On střeží nohy svých věrných, ale svévolníci zajdou ve tmách; svou silou se nikdo neprosadí. [10] Ti, kdo s Hospodinem vedou spor, se zděsí, až on z nebe na ně zaburácí. Hospodin povede při i s dálavami země. Udělí moc svému králi, roh svého pomazaného zvedne." [11] Elkána odešel do svého domu do Rámy. A chlapec konal službu Hospodinu pod dohledem kněze Elího. [12] Synové Elího byli ničemníci, neznali se k Hospodinu. [13] Uplatňovali vůči lidu tento kněžský řád: Kdykoli někdo připravil obětní hod, přicházel kněžský mládenec s trojzubou vidlicí, právě když se maso vařilo. [14] Vrazil jí do kotle nebo do hrnce, do kotlíku nebo do kotlíku nebo pekáče, a co vidlice zachytila, to si bral kněz pro sebe. Tak to dělávali všem z Izraele, kteří tam do Šíla přicházeli. [15] Dokonce dříve než obrátili tuk v obětní dým, přicházel kněžský mládenec a říkal obětujícímu muži: "Dej knězi maso na pečení. Nepřijme od tebe maso vařené, ale syrové." [16] Když mu ten člověk řekl: "Napřed se musí obrátit tuk v obětní dým, pak si vezmi, po čem toužíš", odpovídal: "Nikoli. Dej to hned. Nedáš-li, vezmu si to násilím." [17] Hřích těch mládenců byl před Hospodinem nesmírně veliký, protože lidé znevažovali Hospodinovy obětní dary. [18] Ale Samuel konal službu před Hospodinem, mládeneček přepásaný lněným efodem. [19] Jeho matka mu dělávala malou pláštěnku a rok co rok mu ji přinášela, když putovala se svým mužem, aby obětovali výroční oběť. [20] Elí žehnal Elkánovi a jeho manželce. Říkal: "Nechť tě Hospodin zahrne potomstvem z této ženy místo vyprošeného, který byl vyprošen pro Hospodina." Pak odcházeli domů. [21] Hospodin navštívil Chanu a ta otěhotněla a porodila tři syny a dvě dcery. Mládeneček Samuel však vyrůstal při Hospodinu. [22] Elí byl již velmi starý. Slyšel o všem, čeho se dopouštěli jeho synové na celém Izraeli, i o tom, že obcovali se ženami konajícími službu u vchodu do stanu setkávání. [23] Žákal jim: "Proč děláte takové věci? Ode všeho lidu slyším o vás samé zlé věci. [24] To nejde, moji synové! Není to dobrá zpráva, kterou slyším; svádíte Hospodinův lid k přestoupením. [25] Jestliže hřeší člověk proti člověku, je rozhodčím nad ním Bůh. Zhřeší-li však člověk proti Hospodinu, kdo nad ním bude rozhodčím?" Ale oni svého otce neposlouchali. Hospodin tedy rozhodl, že propadnou smrti. [26] Mládeneček Samuel však prospíval a byl oblíben u Hospodina i u lidí. [27] Tu přišel k Elímu muž Boží a řekl mu: "Toto praví Hospodin: Což jsem se nezjevil právě tvému rodu, když byli v Egyptě v područí domu faraónova? [28] Vyvolil jsem si jej ze všech izraelských kmenů za kněze, aby na mém oltáři přinášel zápalné oběti, aby páčil kadidlo a nosil přede mnou efód. Tvému rodu jsem dal všechny ohnivé oběti synů Izraele. [29] Proč pošlapáváte můj obětní hod a dar, které jsem přikázal pro tento příbytek? Ctěl jsi své syny více než mne. Ztloustli jste z prvotin všech obětních darů Izraele, mého lidu. [30] Proto slyš výrok Hospodina, Boha Izraele. Prohlásil jsem sice, že tvůj dům a tvůj rod budou přede mnou konat svůj úřad věčně. Ale nyní je toto Hospodinův výrok: Jsem toho dalek! Ty, kdo mě ctí, poctím, ale ti, kdo mnou pohrdají, budou zlehčeni. [31] Hle, přicházejí dny, kdy odetnu rámě tobě i tvému rodu, takže tvůj dům zůstane bez starce. [32] Spatříš souzení, jež dolehne na příbytek při všem dobrém, co Bůh učiní Izraeli. Už nikdy nebude v tvém domě stařec; [33] jen jediného z tvých od svého oltáře nevyhladím. Tvé oči vyhasnou a tvá duše se naplní steskem; všichni, kdo rozmnoží tvůj dům, zemřou v mužném věku. [34] Co přijde na oba tvé syny, Chofního a Pinchasa, bude pro tebe znamením: oba zemřou v týž den. [35] Sobě však ustanovím věrného kněze, který bude konat, co mám na srdci a v mysli. Vybuduji mu trvalý dům, kde bude vykonávat po všechny dny svůj úřad před mým pomazaným. [36] Každý pak, kdo zbude v tvém domě, přijde se mu poklonit kvůli kousku stříbra a bochníku chleba a řekne: 'Připoj mě prosím k některé skupině kněží, abych s nimi mohl jíst sousto chleba.'"

1S kapitola 3.

[1] Mládenec Samuel vykonával službu Hospodinovu pod dohledem Élího. V těch dnech bylo Hospodinovo slovo vzácné, prorocké vidění nebylo časté. [2] Jednoho dne ležel Élí na svém místě. Oči mu začaly pohasínat, takže neviděl. [3] Boží kahan ještě nezhasl a Samuel ležel v Hospodinově chrámě, kde byla Boží schrána. [4] Hospodin zavolal na Samuela. On odpověděl: "Tu jsem." [5] Běžel k Élímu a řekl: "Tu jsem, volal jsi mě." On však řekl: "Nevolal jsem, lehni si zase." Šel si tedy lehnout. [6] Ale Hospodin zavolal Samuela znovu. Samuel vstal, šel k Élímu a řekl: "Tu jsem, volal jsi mě." On však řekl: "Nevolal jsem, můj synu, lehni si zase." [7] Samuel ještě Hospodina neznal a Hospodinovo slovo mu ještě nebylo zjeveno. [8] A znovu, potřetí, zavolal Hospodin Samuela. On vstal, šel k Élímu a řekl: "Tu jsem, volal jsi mě." Tu Élí pochopil, že mládence volá Hospodin. [9] I řekl Élí Samuelovi: "Jdi si lehnout; jestliže tě zavolá, řekneš: Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší." Samuel si tedy šel lehnout na své místo. [10] A Hospodin přišel, stanul a zavolal jako předtím: "Samueli, Samueli!" Samuel odpověděl: "Mluv, tvůj služebník slyší." [11] Hospodin řekl Samuelovi: "Hle, já učiním v Izraeli něco takového, že bude znít v obou uších každému, kdo o tom uslyší. [12] Onoho dne uvedu na Élího všechno, co jsem ohlásil jeho domu, od začátku až do konce. [13] Oznamil jsem mu, že jeho dům odsuzují navěky pro nepravost, o které věděl: Jeho synové přivolávají na sebe zlořečení, on však proti nim nezakročil. [14] Proto jsem o Élího domu přísahal: Dům Élího nebude nikdy zbaven viny ani obětním hodem ani obětním darem." [15] Samuel ležel až do jitra. Pak otevřel dveře Hospodinova domu. Samuel se bál oznámit Élímu to vidění. [16] Élí si však Samuela zavolal a pravil: "Samueli, můj synu!" On odpověděl: "Tu jsem." [17] Otázal se: "Co to bylo, o čem s tebou mluvil? Nic prosím přede mnou nezatajuj! Ať s tebou Bůh udělá, co chce, jestliže přede mnou zatajíš něco z toho všeho, o čem s tebou mluvím!" [18] Samuel mu tedy oznámil všechno a nic před ním nezatajil. A on řekl: "On je Hospodin. Ať učiní, co je dobré v jeho očích." [19] Tak Samuel vyrůstal a Hospodin byl s ním. Nedopustil, aby některé z jeho slov padlo na zem. [20] Celý Izrael od Danu až k Beer-šebě poznal, že Samuel má od Hospodina prorocké pověření. [21] Hospodin se mu dával i nadále vidět v Šílu; Hospodin se totiž v Šílu zjevoval Samuelovi svým slovem.

1S kapitola 4.

[1] Samuelovo slovo se týkalo celého Izraele. Izrael vytáhl do boje proti Pelištejcům. Utábořili se u Eben-ezeru (to je u Kamene pomoci); Pelištejci se utábořili v Afeku [2] a seřadili se proti Izraeli. Rozpoutal se boj a Izrael byl od Pelištejců poražen; ti pobili v bitvě na poli asi čtyři tisíce mužů. [3] Když se lid sešel v táboře, řekli izraelští starší: "Proč nás Hospodin dnes před Pelištejci porazil? Vezměme si ze Šíla schránu Hospodinovy smlouvy, ať přijde mezi nás a zachrání nás ze spárů našich nepřátel." [4] Lid tedy poslal do Šíla a přinesli odtud schránu smlouvy Hospodina zástupů, trůnícího na cherubech. Se schránou Boží smlouvy tam byli oba synové Élího, Chofní a Pinchas. [5] Když schrána Hospodinovy smlouvy přicházela do tábora, spustil všechen Izrael mohutný válečný ryk, až země duněla. [6] Pelištejci uslyšeli válečný ryk a ptali se: "Co znamená tento mohutný válečný ryk v táboře Hebrejů?" Pak zjistili, že Hospodinova schrána přišla do tábora. [7] Tu se Pelištejci začali bát. Řekli: "Bůh přišel do jejich tábora." A nařikali: "Běda nám! Dosud se nic takového nestalo. [8] Běda nám! Kdo nás vysvobodí z rukou těch vznešených bohů? To jsou přece ti bohové, kteří pobili Egypt všelijakými ranami na poušti. [9] Vzchopte se! Vzmužte se, Pelištejci, ať neotročíte Hebrejům, jako oni otročili vám. Vzmužte se a dejte se do boje!" [10] Pelištejci tedy bojovali a Izrael byl poražen; každý utíkal ke svému stanu. Byla to převeliká rána. Z Izraele padlo třicet tisíc pěších. [11] I Boží schrána byla vzata a oba synové Élího, Chofní a Pinchas, zahynuli. [12] Onoho dne nějaký Benjamínek zběhl z bitvy a dorazil do Šíla; měl roztržený šat a na hlavě hlínu. [13] Když přiběhl, Élí právě seděl na stolci a vyhlížel na cestu, neboť se v srdci třásl o Boží schránu. Muž přiběhl, aby v městě oznámil porážku. Celé město se dalo do úpěnlivého křiku. [14] Élí slyšel ten úpěnlivý křik a ptal se: "Co je to za hrozný hluk?" Muž přispěchal a oznámil to Élímu. [15] Élímu bylo devadesát osm let, oči měl zakalené a neviděl. [16] Muž řekl Élímu: "Přicházím z bitvy. Ano, utekl jsem dnes z bitvy." Élí se zeptal: "Co se stalo, můj synu?" [17] Tu posel odpověděl: "Izrael utekl před Pelištejci. Lid utrpěl zdrcující porážku. I oba tvoji synové, Chofní a Pinchas, jsou mrtví. Boží schrána byla vzata." [18] Jakmile se zmínil o Boží schráně, spadl Élí nazad ze stolce k pilíři brány, zlomil si vaz a zemřel; byl to muž starý a těžký. Soudil Izraele čtyřicet let. [19] Sotva jeho snacha, manželka Pinchasova, která byla těhotná a blízká porodu, uslyšela zprávu, že Boží schrána byla vzata a že umřel její tchán i muž, sklonila se a porodila, protože ji přepadly křeče. [20] Ve chvíli, kdy umírala, řekly jí ženy stojící u ní: "Neboj se, porodila jsi syna." Ona však neodpověděla, byla bez zájmu. [21] Hocha nazvala Í-kábód (to je Je-po-slávě) a řekla: "Sláva se odstěhovala z Izraele." To kvůli Boží schráně, že byla vzata, a kvůli svému tchánovi a muži. [22] Řekla: "Sláva se odstěhovala z Izraele, vždyť Boží schrána je vzata."

1S kapitola 5.

[1] Pelištejci vzali Boží schránu a zanesli ji z Eben-ezeru do Ašdódu. [2] Pelištejci tedy Boží schránu vzali, přenesli ji do domu Dágonova a vystavili ji vedle Dágonu. [3] Když Ašdóďané nazítří časně vstali, hle, Dágon ležel tváří k zemi před Hospodinovou schránou. I vzali Dágonu a dali ho zpět na jeho místo. [4] Nazítří za časného jitra vstali, a hle, Dágon zase ležel tváří k zemi před Hospodinovou schránou; Dágonova hlava a obě jeho ruce ležely urazeny na prahu. Z Dágonu zůstal jen trup. [5] Proto až dodnes nešlapou v Ašdódu Dágonovi kněží a nikdo, kdo vstupuje do Dágonova domu, na Dágonův práh. [6] Hospodinova ruka těžce dolehla na Ašdóďany a způsobila mezi nimi spoušť. Ranila je nádory, Ašdód i jeho území. [7] Když ašdóďští muži viděli, jak se věci mají, rozhodli: "Schrána Boha Izraele nemůže u nás zůstat. Jeho ruka tvrdě dopadla na nás i na našeho boha Dágonu." [8] Obeslali všechna pelištejská knížata, shromáždili je k sobě a tázali se: "Co uděláme se schránou Boha Izraele?" Oni odvětili: "Nechť je schrána Boha Izraele dopravena do Gatu." I dopravili tam schránu Boha Izraele. [9] Avšak sotva ji tam dopravili, způsobila Hospodinova ruka ve městě nesmírnou hrůzu a ranila muže města, malé i velké; vyrazily se jim nádory. [10] Proto odeslali Boží schránu do Ekrónu. Sotva však přišla Boží schrána do Ekrónu, dali se Ekrónané do úpěnlivého křiku: "Dopravili k nám schránu Boha Izraele, aby umožnili nás i náš lid!" [11] Obeslali všechna pelištejská knížata, shromáždili je a rozhodli: "Odešlete schránu Boha Izraele zpět na její místo, ať nás a náš lid neumोří." Celé město zachvátila smrtelná hrůza. Boží ruka tam dolehla velmi těžce. [12] Muži, kteří nezemřeli, byli raněni nádory. Volání města o pomoc stoupalo k nebesům.

1S kapitola 6.

[1] Po sedm měsíců byla Hospodinova schrána na poli Pelištejců. [2] Pelištejci svolali kněze a věštce a ptali se: "Co máme s Hospodinovou schránou

udělat? Sdělte nám, jakým způsobem ji odeslat na její místo." [3] Ti jim odpověděli: "Jestliže budete posílat schránu Boha Izraele, nesmíte ji poslat s prázdnou. Musíte jí přinést oběť za provinění. Teprve pak budete uzdraveni a bude vám zřejmé, proč se jeho ruka od vás neodvracela." [4] Dále se tázali: "Jakou oběť za provinění jí máme přinést?" A oni řekli: "Pět zlatých nádorů a pět zlatých myší podle počtu pelištejských knížat, neboť stejná pohroma postihla všechny, i vaše knížata. [5] Uděláte napodobeniny svých nádorů a napodobeniny svých myší, které přinášejí zemi zkázu, a vzdáte přitom slávu Bohu Izraele. Snad nadlehčí svou ruku, která dolehla na vás, na vaše bohy a na vaši zemi. [6] Proč byste byli neoblomní v srdci, jako byli neoblomní Egypťané a farao? Když proti nim Bůh zasáhl, zdalipak je nepustili, aby šli? [7] Nyní tedy udělejte nový vůz a přiveďte dvě krávy po otelení, na které ještě nebylo vloženo jho, zapřáhněte krávy do vozu, ale jejich telata odveďte od nich zpět domů. [8] Pak vezmete Hospodinovu schránu a dáte ji na vůz; zlaté předměty, které jí přinesete jako oběť za provinění, vložte do vaku po jejím boku a pustíte ji, ať jede, [9] a uvidíte: Jestliže bude směřovat ke svému území do Bét-šemeše, pak nám způsobil toto veliké zlo on; jestliže nikoli, tedy poznáme, že nás neranila jeho ruka, ale stalo se nám to náhodou." [10] Mužové tak učinili. Vzali dvě krávy po otelení, zapřáhli je do vozu a jejich telata zadrželi doma; [11] na vůz vložili Hospodinovu schránu, vak a do něho zlaté myši a napodobeniny svých hlíz. [12] Krávy zamířily přímou cestou na Bét-šemeš, šly stále po téže silnici a bučely, neuchýlily se napravo ani nalevo. Pelištejská knížata šla za nimi až k území Bét-šemeše. [13] Bétšemešané právě sklízeli v dolině pšenici. Tu se rozhlédli a spatřili schránu a zaradovali se, že ji vidí. [14] Vůz dojel na pole Jóšuy Bétšemešského a tam se zastavil. Byl tam veliký kámen. I rozštípli dříví vozu a obětovali krávy Hospodinu v zápalnou oběť. [15] Lévíjci složili Hospodinovu schránu a vak, který byl při ní a v němž byly zlaté předměty, a položili je na ten veliký kámen. Onoho dne přinesli bétšemešští muži zápalné oběti a připravili obětní hody Hospodinu. [16] Pět pelištejských knížat to vidělo a vrátilo se onoho dne do Ekrónu. [17] Toto jsou zlaté hlízy, které odvedli Pelištejci Hospodinu v oběť za provinění: jedna za Ašdód, jedna za Gázu, jedna za Aškalón, jedna za Gat a jedna za Ekrón. [18] Zlaté myši odpovídaly počtu všech pelištejských měst s pěti knížaty, od opevněného města až po venkovskou obec, až po kámen Velikého truchlení, na který uložili Hospodinovu schránu; ten je na poli Jóšuy Bétšemešského dodnes. [19] Hospodin však ranil bétšemešské muže za to, že se podívali do Hospodinovy schrány. Sedmdesát mužů z lidu ranil, a bylo tu padesát tisíc mužů. Proto lid truchlil, že Hospodin postihl lid zdrcující ranou. [20] Muži z Bét-šemeše se ptali: "Kdo může obstát před Hospodinem, tímto svatým Bohem? A ke komu poputuje od nás?" [21] I poslali posly k obyvatelům Kirjat-jearímu se vzkazem: "Pelištejci vrátili Hospodinovu schránu. Přijďte a odnesete si ji."

1S kapitola 7.

[1] Muži kirjatjearimští přišli a Hospodinovu schránu odnesli. Dopravili ji do domu Abínádabova na pahorek a jeho syna Eleazara posvětili, aby u Hospodinovy schrány držel stráž. [2] Ode dne, kdy schrána spočinula v Kirjat-jearímu, uplynulo mnoho dní, celkem dvacet let. Tu celý izraelský dům zatoužil po Hospodinu. [3] Samuel vyzval celý izraelský dům: "Jestliže se chcete celým srdcem obrátit k Hospodinu, odstraňte ze svého středu cizí bohy i aštarty, upněte se srdcem k Hospodinu a služte jenom jemu. On vás vysvobodí z rukou Pelištejců." [4] Izraelci tedy odstranili baaly a aštarty a sloužili jenom Hospodinu. [5] Samuel vyhlásil: "Shromážděte celý Izrael do Misky a já se budu za vás modlit k Hospodinu." [6] Shromáždili se tedy do Misky, čerpali vodu a vylévali ji před Hospodinem; také se onoho dne postili a říkali tam: "Zhřešili jsme proti Hospodinu." A Samuel soudil Izraelce v Mispě. [7] Když se Pelištejci doslechli, že se Izraelci shromáždili do Misky, vytáhla pelištejská knížata proti Izraeli. Izraelci to uslyšeli a báli se Pelištejců. [8] Naléhali na Samuela: "Nepřestaň za nás úpěnlivě volat k Hospodinu, našemu Bohu, ať nás zachrání z rukou Pelištejců." [9] Samuel vzal jedno neodstavené jehňátko a obětoval je Hospodinu v zápalnou oběť, celopal, a úpěnlivě volal k Hospodinu za Izraele. A Hospodin mu odpověděl. [10] Když Samuel obětoval zápalnou oběť, Pelištejci vyrazili k bitvě s Izraelci. Ale Hospodin onoho dne zahřměl mocným hlasem proti Pelištejcům a uvedl je ve zmatek. Byli před Izraelem poraženi. [11] Izraelští mužové vytáhli z Misky, pronásledovali Pelištejce a pobíjeli je až pod Bét-kar. [12] I vzal Samuel jeden kámen a položil jej mezi Misku a Šén. Dal mu jméno Eben-ezer (to je Kámen pomoci) a prohlásil: "Až potud nám Hospodin pomáhal." [13] Pelištejci byli pokofeni a nadále už nepronikali na izraelské území. Hospodinova ruka na Pelištejce doléhala po všechny Samuelovy dny. [14] Města, která Pelištejci Izraeli odňali, od Ekrónu až po Gat, připadla zase Izraeli a Izrael vysvobodil z rukou Pelištejců i jejich pomezí. Mezi Izraelem a Emorejci zavládl pokoj. [15] Samuel byl soudcem Izraele po celý svůj život. [16] Rok co rok se vydával na obchůzku do Bét-elu, do Gilgálu a do Misky a na všech těchto místech soudil Izraele. [17] Pak se vracel do Rámy, neboť tam byl jeho dům, a tam soudil Izraele; tam také vybudoval Hospodinovu oltář.

1S kapitola 8.

[1] Když Samuel zestárl, ustanovil Izraeli za soudce své syny. [2] Jméno jeho prvorozeného syna bylo Jóel a jméno druhého Abijáš; byli soudci v Beer-šebě. [3] Jeho synové však nechodili jeho cestou, ale propadli lakotě, brali úplatky a převraceli právo. [4] Všichni izraelští starší se tedy shromáždili a přišli k Samuelovi do Rámy. [5] Řekli mu: "Hle, ty jsi už starý a tvoji synové nechodí tvou cestou. Dosad' nyní nad námi krále, aby nás soudil, jako je tomu u všech národů." [6] Ale Samuelovi se to nelíbilo, že řekli: "Dej nám krále, aby nás soudil." I modlil se Samuel k Hospodinu. [7] A Hospodin Samuelovi odpověděl: "Uposlechni lid ve všem, co od tebe žádají. Vždyť nezavrhlí tebe, ale zavrhlí mne, abych nad nimi nekraloval. [8] Všim, co dělali ode dne, kdy jsem je vyvedl z Egypta, až dodnes, dokazují, že mě opustili a že slouží jiným bohům; tak jednají i vůči tobě. [9] Teď však je uposlechni, ale důrazně je varuj a oznam jim právo krále, který nad nimi bude kralovat." [10] Samuel pověděl všechna Hospodinova slova lidu, těm, kteří od něho žádali krále. [11] Privil: "Toto bude právo krále, který nad vámi bude kralovat: Vezme vám syny a zařadí je ke svému vozatajstvu a jezdecktvu, aby běhali před jeho vozem. [12] Ustanoví si velitele nad tisíci a nad sty a další, aby pro něho obstarávali orbu a sklizeň, a další, aby pro něho zhotovovali válečnou výzbroj a výstroj jeho vozů. [13] Také dcery vám vezme za mastičkářky, kuchařky a pekařky. [14] Vezme vám nejlepší pole, vinice a olivové háje a dá je svým služebníkům. [15] Z vašich výmlatů a vinic bude vybírat desátky a bude je dávat svým dvořanům a služebníkům. [16] Vezme vám otroky a otrokyně a nejlepší jinochy i osly, aby pro něho pracovali. [17] Bude vybírat desátky z vašich stád, a stanete se jeho otroky. [18] A přijde den, kdy budete úpět kvůli svému králi, kterého jste si vyvolili, ale Hospodin vám onoho dne neodpoví." [19] Lid však odmítl Samuela uposlechnout. Prohlásili: "Nikoli. Ať je nad námi král! [20] I my chceme být jako všechny ostatní národy. Náš král nás bude soudit a bude před námi vycházet a povede naše boje." [21] Samuel všechna slova lidu vyslechl a přednesl je Hospodinu. [22] Hospodin Samuelovi prvil: "Uposlechni je a ustanov jim krále." Samuel pak izraelským mužům řekl: "Jděte každý do svého města."

1S kapitola 9.

[1] Byl muž z Benjamínova pokolení jménem Kíš, syn Abíela, syna Seróra, syna Bekórata, syna Afiacha, syna jednoho Jemínce, statečný bohatýr. [2] Ten měl syna jménem Saul, hezkého mladíka. Mezi Izraelci nebylo hezčího muže nad něj; od ramen vzhůru převyšoval všechnen lid. [3] Saulovu otci Kíšovi se ztratily oslice. Kíš proto řekl svému synu Saulovi: "Vezmi s sebou některého z mládenců a vydej se ty oslice hledat." [4] Prošel tedy Efrajimské pohoří, prošel zemi Šališu, ale nenašli nic. Prošel též zemi Šaalím, a nikde nic. Prošel i zemi Jemíní, a nenašli nic. [5] Když přišli do země Súfu, řekl Saul svému mláďenci, který byl s ním: "Pojď, vraťme se, aby můj otec místo o oslice neměl obavy o nás." [6] On mu řekl: "Hle, v tom městě je muž Boží. A ten muž je vážený. Všechno, co řekne, se skutečně stane. Pojďme tedy tam, snad nám oznámí, kterou cestou se máme dát." [7] Saul svému mláďenci odvětil: "Tak pojďme! Ale co tomu muži přineseme? Vždyť chléb nám v brašně došel. Nemáme dárek, který bychom muži Božímu přinesli. Co máme u sebe?" [8] Nato mládenec Saulovi odpověděl: "Mám u sebe čtvrt šekelu stříbra. Dám jej muži Božímu, a on nám oznámí cestu." [9] Když se dříve někdo v Izraeli šel dotazovat Boha, říkal: "Nuže, pojďme k vidoucímu." Dnešní prorok se dříve nazýval vidoucí. [10] Saul svému mláďenci řekl: "Dobře jsi promluvil. Nuže, pojďme." A šli do města, kde byl muž Boží. [11] Když stoupali do svahu k městu, zastihli dívky, které šly čerpat vodu. Otázali se jich: "Je zde vidoucí?" [12] "Ano, je," odpověděly, "máš ho před sebou. Pospěš si! Právě dnes přišel do města, protože lid má dnes na posvátném návrší obětní hod. [13] Až vejdete do města, zastihnete ho, ještě než vystoupí na posvátné návrší, kde se bude jíst. Lid totiž nebude jíst, dokud on nepřijde. Teprve až on požehná obětnímu hodu, budou pozvaní jíst. Jděte tedy nahoru, dnes ho zastihnete." [14] Stoupali tedy k městu. Když přicházeli do středu města, zrovna proti nim vycházel Samuel, aby vystoupil na posvátné návrší. [15] Den před Saulovým příchodem odhalil Hospodin Samuelovu uchu toto: [16] "Zítra touto dobou pošlu k tobě muže z benjamínské země. Pomažeš ho za vévodu nad mým izraelským lidem; on můj lid vysvobodí z rukou Pelištejců. Pohlédl jsem na svůj lid, jehož úpěnlivě volání ke mně proniklo." [17] Když Samuel uviděl Saula, Hospodin ho upozornil: "To je ten muž, o němž jsem ti řekl, že bude spravovat můj lid." [18] Vtom Saul přistoupil uprostřed brány k Samuelovi a řekl: "Pověz mi prosím, kde je tu dům vidoucího." [19] Samuel Saulovi odpověděl: "Já jsem vidoucí. Vstup přede mnou na posvátné návrší, dnes budete jíst se mnou. Ráno tě propustím a odpovím ti na vše, co máš na srdci. [20] Pokud jde o oslice, které se ti před třemi dny ztratily, neměj o ně starost, neboť se našly. Koho si však Izrael tolik žádá? Zdalipak ne tebe a celý dům tvého otce?" [21] Saul odpověděl: "Což nejsem Benjamínek? Z těch nejmenších izraelských kmenů? A má čeleď je ze všech čeledí Benjamínova kmene nejneopatrnější! Jak mi můžeš říkat něco takového?" [22] Ale Samuel vzal Saula i jeho mládence, uvedl je do hodovní síně a dal jim místo v čele pozvaných. Těch bylo na třicet mužů. [23] Kuchařovi Samuel řekl: "Podej tu část, kterou jsem ti dal a o níž jsem ti řekl: Ulož ji u sebe." [24] Kuchař pozdvihl kýtu i to, co bylo na ní, a položil vše před Saula. Samuel řekl: "Hle, polož před sebe, co zůstalo, a jez. Bylo to uchováno pro tebe na tento slavnostní okamžik." A dodal: "Proto jsem svolal lid." Tak jedl onoho dne Saul se Samuelem. [25] Potom sestoupili z posvátného návrší do města a Samuel mluvil se Saulem na střeše. [26] Za časného jitra, když vycházela jitřenka, zavolal Samuel na Saula na střeše: "Vstaň, propustím tě." Saul tedy vstal a oba, on i Samuel, vyšli ven. [27] Sestupovali k okrajům města. Tu řekl Samuel Saulovi: "Řekni mláďenci, ať jde před námi." A když je předešel: "A ty se na chvíli zastav, ohlásím ti Boží slovo."

1S kapitola 10.

[1] Samuel vzal nádobku s olejem, vylil mu jej na hlavu, políbil ho a řekl: "Sám Hospodin tě pomazává za vévodu nad svým dědictvím. [2] Až půjdeš dnes ode mne, zastihneš u Ráchelina hrobu na benjamínském území v Selsachu dva muže; oni ti řeknou: 'Oslice, které jsi šel hledat, se našly. Tvůj otec již nedbá o to, co je s oslicemi, ale má obavy o vás. Říká: Co mám pro svého syna udělat?' [3] Odtud budeš postupovat dál, až přijdeš k božíšti Táboru; tam tě zastihnou tři muži putující k Bohu do Bét-elu. Jeden ponese tři kůzlata, druhý ponese tři bochníky chleba a třetí ponese měch s vínem. [4] Popřejí ti pokoj a dají ti dva chleby a ty je od nich přijmeš. [5] Potom vstoupíš na Boží pahorek, na kterém jsou pelištejská výsostná znamení. Až tam vejdeš do města, narazíš na hlouček proroků sestupujících z posvátného návrší; před nimi harfa, buben, píšťala a citara, a oni budou v prorockém vytržení. [6] Vtom se tě zmocní duch Hospodinův a upadneš do prorockého vytržení s nimi a změníš se v jiného muže. [7] Až se u tebe tato znamení dostaví, učiň, co se tvé ruce naskytne, neboť Bůh bude s tebou. [8] Potom sestoupíš přede mnou do Gilgálu a já sestoupím k tobě, abych obětoval zápalné oběti a připravil hody oběti pokojné. Sedm dní budeš čekat, než k tobě přijdu. Pak ti dám vědět, co máš udělat." [9] Sotva se Saul obrátil, aby od Samuela odešel, proměnil mu Bůh srdce v jiné. Onoho dne se dostavila všechna tato znamení. [10] Když přišli na onen pahorek, přicházel mu vstříc hlouček proroků. Tu se ho zmocnil duch Boží a on upadl uprostřed nich do prorockého vytržení. [11] Všichni z lidu, kdo ho znali z dřívějšíka, když viděli, že prorokuje spolu s proroky, říkali jeden druhému: "Co se to s Kíšovým synem děje? Což také Saul je mezi proroky?" [12] A někdo odtamtud řekl: "Kdo je jejich otec?" Proto se stalo příslovím: "Což také Saul je mezi proroky?" [13] Když prorocké vytržení pominulo, vstoupil na posvátné návrší. [14] I zeptal se Saulův strýc jeho a mládence: "Kde jste chodili?" On odpověděl: "Hledali jsme oslice. Když jsme viděli, že nikde nejsou, šli jsme k Samuelovi." [15] Saulův strýc řekl: "Oznam mi prosím, co vám Samuel pověděl." [16] Saul svému strýci odpověděl: "Oznámil nám s jistotou, že se oslice našly." Ale co Samuel říkal ohledně království, mu neoznámil. [17] Samuel svolal lid k Hospodinu do Misy. [18] Řekl Izraelcům: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem přivedl Izraele z Egypta; vysvobodil jsem vás z moci Egypta i z moci všech království, která vás utlačovala. [19] Vy však dnes zavrhuje svého Boha, který vás zachraňoval ze všech vašich strastí a úzkostí. Říkáte mu: 'Ustanov nad námi krále.' Tak se teď postavte před Hospodina podle svých kmenů a rodů." [20] Samuel dal předvést všechny izraelské kmény. Losem byl označen kmen Benjamín. [21] Dal tedy předvést kmen Benjamín po čeledích. Byla označena čeleď Matrí, v ní byl označen Saul, syn Kíšův. Hledali ho tedy, ale nebyl k nalezení. [22] Tázali se Hospodina dále: "Přijde sem ještě ten muž?" A Hospodin řekl: "Hle, skrývá se mezi zbrojí." [23] Běželi ho přivést. Když se postavil doprostřed lidu, převyšoval od ramen vzhůru všechnen lid. [24] Samuel řekl všemu lidu: "Hleďte, koho vyvolil Hospodin, není mu rovného ve všem lidu!" A všechnen lid spustil pokřik: "Ať žije král!" [25] Samuel potom promluvil k lidu o právu královském, zapsal je do knihy a uložil před Hospodinem. Nato propustil všechnen lid, každého do jeho domu. [26] Také Saul šel domů do Gibeje; a s ním šla družina bojovníků, jejichž srdcí se dotkl Bůh. [27] Ničemové však říkali: "Tenhle ten že nás zachrání?" A pohrdali jím, ani dar mu nepřinesli. On však jako by neslyšel.

1S kapitola 11.

[1] Tu přitáhl Náchaš Amónský a utábořil se proti Jábeši v Gileádu. Všichni jábešští muži Náchašovi řekli: "Uzavři s námi smlouvu a budeme tvými otroky." [2] Náchaš Amónský jim odpověděl: "Uzavřu ji s vámi tím způsobem, že každému z vás vyloupnu pravé oko. Tak uvedu pohanu na celý Izrael." [3] Jábešští starší mu řekli: "Poskytni nám sedm dní. Rozešleme posly do celého izraelského území. Nebude-li nikoho, kdo by nás zachránil, vyjdeme k tobě." [4] I přišli poslové do Gibeje Saulovy a přednesli ta slova lidu. Všechnen lid se dal do hlasitého pláče. [5] Saul šel právě za dobyt看em z pole. Tázal se: "Co je lidu, že pláče?" A oni mu sdělili slova jábešských mužů. [6] Jakmile Saul ta slova uslyšel, zmocnil se ho duch Boží. Vzplanul nesmírným hněvem. [7] Vzval spřežení dobytka, rozsekal je na kusy a rozeslal po poslech do celého izraelského území se vzkazem: "Tohle se stane s

dobytkem každému, kdo nevytáhne za Saulem a Samuelem." Na lid padl strach před Hospodinem, i vytáhli jako jeden muž. [8] Saul jim dal nastoupit v Bezecku: Izraelců bylo tři sta tisíc a judských mužů třicet tisíc. [9] Příkladným poslům řekl: "Vyřídte mužům v Jábeši Gileádské toto: Zítra za slunečního žáru vám přijde vysvobození." I přišli poslové a oznámili to jábešským mužům a ti se zaradovali. [10] Jábešští mužové vzkázali Náchašovi: "Zítra vyjdeme k vám. Pak s námi udělejte, co uznáte za dobré." [11] Nazítří Saul rozestavil lid do tří oddílů a za jitrní hlídky vtrhli doprostřed ležení a pobíjeli Amóna až do denního žáru; ti, kteří zůstali, se rozprchli, ani dva z nich nezůstali pospolu. [12] Tu lid řekl Samuelovi: "Kdo říkal: 'To Saul má nad námi kralovat?' Vydejte ty muže, ať je usmrtíme!" [13] Ale Saul řekl: "Dnešního dne nebude nikdo usmrcen, neboť dnes Hospodin připravil Izraeli vysvobození." [14] A Samuel vyběhl lid: "Nuže, pojďme do Gilgálu, obnovíme tam království." [15] Všechny lid šel tedy do Gilgálu a před Hospodinem tam v Gilgálu nastolili Saula za krále. Slavili tam před Hospodinem hody oběti pokojné a Saul se tam se všemi izraelskými muži převlece radoval.

1S kapitola 12.

[1] Samuel pak řekl celému Izraeli: "Hle, uposlechl jsem vás ve všem, oč jste mě žádali, a ustanovil jsem nad vámi krále. [2] Nyní tedy hle, svůj úřad koná před vámi král. Já jsem zestárl a zešedivěl, i moji synové jsou tu s vámi. Svůj úřad jsem před vámi konal od svého mládí až dodnes. [3] Tu jsem. Vypovídejte proti mně před Hospodinem i před jeho pomazaným, zdali jsem vzal někomu býka či osla, zdali jsem někoho vydíral a někomu křivdil, zdali jsem od někoho vzal úplatek a nad něčím přivřel oči, a já vám to nahradím." [4] Odvětili: "Nevydíral jsi nás a nekřivdil jsi nám a nic jsi od nikoho nevezal." [5] Řekl jim: "Hospodin je svědkem proti vám, i jeho pomazaný je dnešního dne svědkem, že jste na mně nic neshledali." Lid odvětil: "Je svědkem." [6] Samuel pak řekl lidu: "Ano, Hospodin, který učinil Mojžíše a Árona a který přivedl vaše otce z egyptské země. [7] Nyní předstupte! Povedu s vámi před Hospodinem soud o všech Hospodinových spravedlivých činech, které konal pro vás a pro vaše otce. [8] Když Jákob přišel do Egypta a vaši otcové úpěli k Hospodinu, Hospodin poslal Mojžíše a Árona a ti vyvedli vaše otce z Egypta a usadili je na tomto místě. [9] Oni však na Hospodina, svého Boha, zapoměli. Proto je vydal napospas Siserovi, veliteli chasórského vojska, i Pelištejcům a moábskému králi; ti bojovali proti nim. [10] Tu úpěli k Hospodinu a říkali: 'Zhřešili jsme, neboť jsme opustili Hospodina a sloužili jsme baalům a aštartám, ale nyní nás vysvobod' z rukou našich nepřátel a budeme sloužit tobě.' [11] Hospodin tedy poslal Jerubaala, Bedána, Jiftácha a Samuela a vysvobodil vás z rukou vašich okolních nepřátel, takže jste sídlili v bezpečí. [12] Když jste viděli, že na vás táhne Náchaš, král Amónovců, řekli jste mi: 'Nikoli, ať nad námi kraluje král', ačkoli vašim králem je Hospodin, váš Bůh. [13] Nuže tady je král, kterého jste si zvolili a vyžádali. Ano, Hospodin vám dal krále. [14] Jestliže se budete Hospodina bát, jemu sloužit a poslouchat ho, nebudete-li se vzpírat Hospodinovým rozkazům, obstojíte vy i král, který nad vámi kraluje; půjdete-li ovšem za Hospodinem, svým Bohem. [15] Jestliže však nebudete Hospodina poslouchat a budete se Hospodinovým rozkazům vzpírat, dolehne Hospodinova ruka na vás i na vaše otce. [16] Nyní předstupte! Hleďte na tuto velikou věc, kterou Hospodin učiní před vašimi očima. [17] Není právě pšeničná žatva? Budu volat k Hospodinu a on způsobí hromobití a déšť. Tak očividně poznáte, jak velmi zlé je v Hospodinových očích to, čeho jste se dopustili tím, že jste si vyžádali krále." [18] A tak Samuel volal k Hospodinu a Hospodin onoho dne způsobil hromobití a déšť. A všechny lid se velice bál Hospodina i Samuela. [19] I řekl všechny lid Samuelovi: "Modli se k Hospodinu, svému Bohu, za své služebníky, abychom nezemřeli za to, že jsme ke všem svým hříchům přidali ještě to zlé, že jsme si vyžádali krále." [20] Nato řekl Samuel lidu: "Nebojte se. Ano, dopustili jste se všeho toho zla, avšak neodchylujte se od Hospodina a služte Hospodinu celým srdcem. [21] Neuchylujte se k nicotám, které neprospějí a nevysvobodí; vždyť jsou jen nicotou. [22] Hospodin pro své velké jméno svůj lid nezavrhně, vždyť z vás hodlá učinit svůj lid. [23] Jsem dalek toho, abych proti Hospodinu hřešil a přestal se za vás modlit. I nadále vás budu vyučovat dobré a přímé cestě. [24] Jen se bojte Hospodina a věrně mu služte celým srdcem. Hleďte, co velikého s vámi učinil. [25] Jestliže však budete kupit zlo na zlo, budete smeteni jak vy, tak váš král."

1S kapitola 13.

[1] Uplynul rok Saulova králování. Když kraloval nad Izraelem druhý rok, [2] vybral si z Izraele tři tisíce mužů; dva tisíce jich bylo se Saulem v Mikmásu v Bételském pohorí, tisíc jich bylo s Jónatanem v Gibeji Benjamínově; zbytek lidu rozpustil, každého k jeho stanům. [3] Jónatan porazil výsostné znamení pelištejské v Gebě. Pelištejci o tom uslyšeli, proto dal Saul troubit na polnici po celé zemi. Řekl: "Ať to Hebrejové slyší!" [4] Tak uslyšel celý Izrael: "Saul porazil výsostné znamení pelištejské." Tím vzbudil Izrael u Pelištejců nelibost. Proto byl svolán lid k Saulovi do Gilgálu. [5] Pelištejci se shromáždili, aby bojovali s Izraelem. Měli třicet tisíc vozů, šest tisíc jezdců a lidu takové množství jako písku na mořském břehu. Přitáhli a utábořili se v Mikmásu na východ od Bét-ávenu. [6] Izraelští muži viděli, že se dostali do tísne a že lid je sklíčen. Lid se ukrýval v jeskyních, rozsedlinách, skalních stržích, slujích a jamách. [7] Hebrejové přešli Jordán do země gádské a gileádské, zatímco Saul byl ještě v Gilgálu; všechny lid, který šel za ním, byl zděšen. [8] Čekal sedm dní do chvíle, kterou určil Samuel, ale Samuel do Gilgálu nepřicházel a lid se od Saula rozprchával. [9] Saul tedy řekl: "Přineste ke mně oběť zápalnou a pokojnou." A obětoval zápalnou oběť. [10] Sotva skončil obětování zápalné oběti, přišel Samuel. Saul mu vyšel vstříc a pozdravil ho. [11] Samuel se ho otázel: "Cos to udělal?" Saul odvětil: "Když jsem viděl, že se lid ode mne rozprchává, neboť tys k určenému dni nepřicházel, a že se Pelištejci shromáždili v Mikmásu, [12] řekl jsem si: Pelištejci teď sejdou proti mně do Gilgálu a já jsem si nenaklonil Hospodina. A tak jsem se opovážil zápalnou oběť obětovat sám." [13] Samuel nato Saulovi řekl: "Počínal sis jako pomatenec. Nedbals příkazu, který ti dal Hospodin, tvůj Bůh. Tak by byl Hospodin upevnil tvé království nad Izraelem navěky. [14] Teď však tvé království neobstojí. Hospodin si vyhledal muže podle svého srdce. Jemu Hospodin přikáže, aby byl vévodou nad jeho lidem, protože ty jsi nedbal toho, co ti Hospodin přikázal." [15] A Samuel hned vystoupil z Gilgálu do Gibeje Benjamínovy. Saul dal nastoupit lidu, který při něm setrval; bylo jich kolem šesti set mužů. [16] Saul, jeho syn Jónatan i lid, který s nimi setrval, usadili se v Gibeji Benjamínově, kdežto Pelištejci tábořili v Mikmásu. [17] Z pelištejského ležení vyšly tři oddíly záškodníků; jeden oddíl se ubíral směrem k Ofře, k zemi Šúalu, [18] druhý oddíl se ubíral směrem k Bét-chorónu a třetí oddíl se ubíral směrem k území vyběhajícímu nad Seboímským údolím k poušti. [19] V celé izraelské zemi nebylo možno najít kováře. Pelištejci totiž říkali: "Jen ať Hebrejové nevyrobí meče ani kopí." [20] Když si kdokoli z Izraele chtěl dát naostřit rádlu, motyky, širočinu či radlici, musel sestoupit k Pelištejcům. [21] Naostření rádlu, motyky, trojzubce a širočiny a zakalení ostnu stálo jeden pím. [22] V čas boje tomu bylo tak, že lid, který byl se Saulem a Jónatanem, neměl po ruce meč ani kopí; měl je pouze Saul a jeho syn Jónatan. [23] Postavení Pelištejců se posunulo k průsmyku u Mikmásu.

1S kapitola 14.

[1] Jednoho dne vyzval Jónatan, syn Saulův, mládence, svého zbrojnoše: "Pojď, pronikneme k postavení Pelištejců tamhle naproti." Svému otci to však neoznámil. [2] Saul se usadil na úpatí pahorku pod granátovníkem v Migrónu. Lidu s ním bylo na šest set mužů. [3] Achijáš, syn Achítúba, bratra Íkábóda, syna Pinchasa, syna Élího, Hospodinova kněze v Šilu, nosil efód. Lid ovšem nevěděl, že Jónatan odešel. [4] V průsmyku, kterým se Jónatan snažil proniknout nad postavení Pelištejců, byl skalní útes z jedné strany i skalní útes z druhé strany; jeden se jmenoval Bóses a druhý Sené. [5] Jeden útes byl jako pilíř na severu naproti Mikmásu, druhý na jihu naproti Gebě. [6] Jónatan tedy vyzval mládence, svého zbrojnoše: "Pojď, pronikneme k postavení těch neobřezanců. Snad pro nás Hospodin něco udělá. Vždyť Hospodinu nemůže nic zabránit, aby zachránil ať skrze mnoho nebo skrze málo." [7] Zbrojnoš mu odpověděl: "Udělej všechno, co máš na mysli. Jen vpřed! Já budu s tebou podle tvé vůle." [8] Jónatan rozhodl: "Pronikneme k těm mužům a znenadání se před nimi objevíme. [9] Jestliže nás vyzvou: 'Nehýbejte se, dokud k vám nedorazíme', zůstaneme na místě a nepůjdeme k nim nahoru. [10] Jestliže však řeknou: 'Pojďte k nám nahoru', půjdeme vzhůru, neboť Hospodin nám je vydal do rukou. To bude pro nás znamením." [11] Když se oba objevili před postavením Pelištejců, Pelištejci řekli: "He, Hebrejové vylézají z děr, kam se ukryli." [12] Muži z toho postavení vyzvali Jónatana a jeho zbrojnoše: "Pojďte k nám nahoru, něco vám povíme!" Tu řekl Jónatan svému zbrojnoši: "Vzhůru za mnou! Hospodin je vydal Izraeli do rukou!" [13] Jónatan lezl po čtyřech nahoru a za ním jeho zbrojnoš. I padali před Jónatanem a zbrojnoš je za ním pobíjel. [14] To byl první úder, kdy Jónatan se svým zbrojnošem pobíli kolem dvaceti mužů na polovičním honu pole. [15] V nepřátelském táboře, na poli i ve všem lidu, nastalo zděšení; také muži z onoho postavení i záškodníci byli zděšeni a země se chvěla. To zděšení způsobil Bůh. [16] I Saulova hlídka v Gibeji Benjámínově viděla, jak hlučící dav zmateně pobíhá sem a tam. [17] Saul rozkázal lidu, který byl s ním: "Dejte nastoupit! Zjistěte, kdo od nás odešel." Nastoupili a zjistilo se, že tu není Jónatan a jeho zbrojnoš. [18] Saul poručil Achijášovi: "Přines Boží schránku!" Boží schránka byla totiž toho času mezi Izraelci. [19] Zatímco Saul ještě mluvil s knězem, hluk v táboře Pelištejců se dále vzmáhal. Proto Saul poručil knězi: "Stáhni ruku zpět!" [20] Saul a vsačen lid, který byl s ním, se svolali pokřikem a přišli až k té bitvě. A hle, tam řádil meč jednoho proti druhému, nesmírná hrůza. [21] Také Hebrejové z okolí, kteří předtím byli s Pelištejci a s nimi přitáhli do tábora, přidali se k Izraeli, který byl se Saulem a Jónatanem. [22] Rovněž všichni izraelští muži, kteří se skrývali v pohoří Efrajimském, jakmile uslyšeli, že se Pelištejci dali na útěk, pustili se v té bitvě za nimi. [23] Tak Hospodin zachránil v onen den Izraele. Bitva se přehnala přes Bét-áven. [24] Když se izraelští muži onoho dne zase sešli, Saul zaklínal lid slovy: "Buď proklet muž, který by do večera, dokud se nepomstím svým nepřítelům, pojedl nějaký pokrm." Proto nikdo z lidu žádný pokrm neokusil. [25] Celá země chodila hledat plástve; med býval na povrchu pole. [26] Když lid přišel na plástve, přetékaly medem. Nikdo však nepozdvihl ruku k ústům. Lid se bál té přísahy. [27] Ale Jónatan neslyšel, že jeho otec zavázal lid přísahou. Napřáhl hůl, kterou měl v ruce, ponořil její konec do plástve medu a rukou si ji podal k ústům. Hned se mu rozjasnily oči. [28] Někjaký muž z lidu se ozval a řekl: "Tvůj otec zavázal lid těžkou přísahou: Buď proklet muž, který by dnes pojedl nějaký pokrm. Proto je lid zemdlen." [29] Jónatan odpověděl: "Můj otec přivede do zkázy celou zemi. Jen pohleďte, jak se mi rozjasnily oči, sotva jsem ochutnal trochu toho medu. [30] Což teprve, kdyby se dnes mohl lid pořádně najíst z kořisti svých nepřátel, kterou nalezl! Proto teď není možný další úder proti Pelištejcům." [31] Onoho dne pobíjeli Pelištejce od Mikmásu až k Ajalónu a lid byl velmi zemdlen. [32] Lid se tedy vrhl na kořist, brali brav i skot i býčky a poráželi je na zemi. Lid jedl maso s krví. [33] Saulovi oznámili: "He, lid hřeší proti Hospodinu, když jí s krví." On vzkřikl: "Zachovali jste se věrolomně." Okamžitě ke mně přivalte veliký kámen." [34] Dále Saul rozkázal: "Rozejděte se mezi lid s výzvou, ať každý ke mně přivede svého býka nebo svou ovci. Tady je porazíte a sníte, abyste nehřešili proti Hospodinu tím, že byste jedli maso s krví." Všichni z lidu, každý přivedl té noci svého býka a poráželi je tam. [35] A Saul vybudoval Hospodinu oltář. Byl to první oltář, který Hospodinu vybudoval. [36] Saul rozhodl: "V noci vyrazíme za Pelištejci. Až do jitřního úsvitu budeme moci mezi nimi loupit. Ani jednoho z nich neušetříme." Odpověděli: "Udělej vše, co pokládáš za správné." Ale kněz podotkl: "Přistupme sem k Bohu." [37] Saul se doptával Boha: "Mám vyrazit dolů za Pelištejci? Vydáš je Izraeli do rukou?" Ale on mu onoho dne neodpověděl. [38] Proto Saul poručil: "Přistupte sem, všichni vůdcové lidu! Vyzvěďte a zjistěte, jaký hřích byl dnes spáchán. [39] Jakože je živ Hospodin, zachránce Izraele, i kdyby šlo o mého syna Jónatana, musí zemřít!" Ale ze všeho lidu mu nikdo neodpověděl. [40] Poručil tedy celému Izraeli: "Vy budete na jedné straně a já se svým synem Jónatanem na straně druhé." Lid Saulovi odpověděl: "Udělej, co pokládáš za správné." [41] Saul řekl Hospodinu: "Bože Izraele, ukaž, kdo není bezúhonný." Losem byl postižen Jónatan a Saul, kdežto lid z toho vyvázl. [42] Saul znovu poručil: "Vrhňte los mezi mnou a mým synem Jónatanem." Tu byl označen Jónatan. [43] Saul vyzval Jónatana: "Přiznej se mi, co jsi spáchal!" Jónatan mu to pověděl a doznal: "Koncem hole, kterou jsem měl v ruce, jsem ochutnal trochu medu. Jsem připraven zemřít." [44] Saul řekl: "Ať se mnou Bůh udělá, co chce! Jónatane, ty musíš zemřít!" [45] Avšak lid se proti Saulovi ozval: "Jónatan že by měl zemřít? Vždyť připravil Izraeli takové veliké vysvobození! Buď toho dalek! Jakože je živ Hospodin, ani vlásek z hlavy mu nesmí spadnout na zem. S pomocí Boží jednal dnešního dne." tak lid Jónatana vykoupil, že nezemřel. [46] Saul odtáhl od Pelištejců a Pelištejci odešli do svých domovů. [47] Když se Saul chopil králování nad Izraelem, bojoval proti všem svým okolním nepřítelům, proti Moábovi, Amónovcům a Edómu, proti králům Soby a proti Pelištejcům. Všude, kam se obrátil, dopouštěl se svévolností. [48] Statečnost však prokázal, když pobil Amáleka a vysvobodil Izraele z rukou těch, kteří ho plenili. [49] Saulovi synové byli Jónatan, Jišví a Malkíšúa. A jména jeho dvou dcer: prvorozená se jmenovala Mérab, mladší pak Míkal. [50] Saulova žena se jmenovala Achínoam, dcera Achímaasova. Jméno velitele jeho vojska bylo Abinér, syn Néra, strýce Saulova. [51] Kíš, Saulův otec, a Nér, otec Abnérův, byli syny Abielovými. [52] Po všechny dny Saulovy se vedl tuhý boj proti Pelištejcům. Když Saul spatřil nějakého bohatýra a statečného muže, přibral ho k sobě.

1S kapitola 15.

[1] Samuel řekl Saulovi: "Hospodin mě poslal, abych tě pomazal za krále nad jeho lidem, nad Izraelem. Nyní tedy poslechni Hospodinova slova. [2] Toto praví Hospodin zástupů: Mám v patrnosti, co učinil Amáleka Izraeli; položil se mu do cesty, když vystupoval z Egypta. [3] Nyní jdi a pobij Amáleka; jako klaté zničíte vše, co mu patří. Nebudeš ho šetřit, ale usmrtíš muže i ženu, pachole i kojence, býka i ovci, velblouda i osla!" [4] Saul svolal lid a dal mu nastoupit v Telaímu; bylo to dvě tisíce pěších a judských mužů deset tisíc. [5] Pak Saul přitáhl až k Amálekovu městu a v úvalu umístil zálohu. [6] Kénijcům Saul vzkázal: "Odejděte od Amáleka a sestupte dolů, abych vás nesmetl spolu s ním. Vy jste přece prokázali milosrdenství všem Izraelcům, když vystupovali z Egypta." Kénijci tedy od Amáleka odešli. [7] A Saul Amáleka pobíjel od Chavíly směrem na Šúr, který je naproti Egyptu. [8] Amáleckého krále Agaga chytil živého, ale ostřím meče vyhubil všechnen lid jako klatý. [9] Saul a jeho lid ušetřil Agaga a nejlepší kusy z bravu a skotu, z druhého vrhu, a ze skopců a vůbec ze všeho pěkného, a nechtěli je vyhubit jako klaté. Jako klaté zničili jen to, co bylo podřadné a bezcenné. [10] I stalo se slovo Hospodinovo k Samuelovi: [11] "Lituji, že jsem ustanovil Saula králem, neboť se ode mne odvrátil a mými slovy se neřídí." Tu vzplanul Samuel hněvem a po celou noc úpěl k Hospodinu. [12] Za časného jitra šel Samuel vstříc Saulovi. Tu oznámili Samuelovi: "Saul přitáhl na Karmel a postavil si tam znamení své moci. Pak se obrátil, táhl dál a sestoupil do Gilgálu." [13] Když Samuel přišel k Saulovi, ten ho pozdravil: "Buď požehnan od Hospodina. Židil jsem se Hospodinovým slovem." [14] Samuel se však tázal: "A co to bečení ovcí, jež doléhá k mým uším, a to bučení dobytka, které slyším?" [15] Saul vysvětloval: "Přivedli je od Amáleka. Lid ušetřil nejlepší kusy z bravu a skotu, aby je obětoval Hospodinu, tvému Bohu. Ale zbytek jsme vyhubili jako klatý." [16] Samuel Saula přerušil: "Přestaň! Musím ti oznámit, co ke mně této noci Hospodin promluvil." Řekl mu:

"Mluv." [17] Samuel pravil: "Cožpak nejsi vůdcem izraelských kmenů, ačkoli sis dříve připadal nepatrný? Hospodin tě pomazal za krále nad Izraelem. [18] Hospodin tě také poslal na cestu s rozkazem: Jdi a jako klaté vyhubíš ty amálecké hřištníky. Budeš proti nim bojovat, dokud je úplně nezničíš. [19] Proč jsi Hospodina neuposlechl, ale vrhl se na kořist a dopustil se toho, co je v Hospodinových očích zlé?" [20] Saul vysvětloval Samuelovi: "Vždyť jsem Hospodina uposlechl. Šel jsem cestou, na kterou mě Hospodin poslal. Přivedl jsem amáleckého krále Agaga a Amáleka jsem zničil jako klatého. [21] Ale lid si vzal z kořisti, z bravu a skotu, to nejlepší z klatého, aby měl co obětovat v Gilgálu Hospodinu, tvému Bohu." [22] Tu řekl Samuel: "Líbí se Hospodinu zápalné oběti a obětní hody víc než poslouchat Hospodina? Hle, poslouchat je lepší než obětní hod, pozorně rozvažovat je víc než tuk beranů. [23] Vzдор je jako hřištní věštění a svéhlavost jako kouzla a ctění domácích bůžků. Protože jsi zavrhl Hospodinovo slovo, i on zavrhl tebe jako krále." [24] Saul doznal Samuelovi: "Zhřešil jsem, neboť jsem přestoupil Hospodinův rozkaz i tvá slova. Báť jsem se lidu, proto jsem je uposlechl. [25] Nyní však sejmi ze mne prosím můj hřích a vrať se se mnou; chci se poklonit Hospodinu." [26] Samuel však Saula odmítl: "Nevrátím se s tebou. Zavrhl jsi Hospodinovo slovo, proto Hospodin zavrhl tebe, abys nebyl králem nad Izraelem." [27] Když se Samuel obrátil k odchodu, uchopil Saul cíp jeho pláště a ten se odtrhl. [28] Samuel mu řekl: "Dnes od tebe Hospodin odtrhl izraelské království a dal je tvému bližnímu, lepšímu, než jsi ty. [29] Věčný Bůh Izraele neklame ani nebude litovat; není to přece člověk, aby litoval." [30] Saul se dožadoval: "Zhřešil jsem. Nyní mi však prosím prokaž poctu před staršími mého lidu i před Izraelem a vrať se se mnou. Chci se poklonit Hospodinu, tvému Bohu." [31] Samuel se tedy vrátil a šel za Saulem. A Saul se poklonil Hospodinu. [32] Pak Samuel poručil: "Přiveďte ke mně amáleckého krále Agaga!" Agag šel k němu sebevědomě, neboť si řekl: "Zajisté je odvrácena hořkost smrti." [33] Samuel řekl: "Jako tvůj meč zbavoval ženy dětí, tak ať je tvá matka bezdětná nad jiné ženy." A Samuel rozsekal Agaga na kusy před Hospodinem v Gilgálu. [34] Potom Samuel odešel do Rámy, zatímco Saul vystoupil ke svému domu, do Gibeje Saulovy. [35] A Samuel už nikdy až do dne své smrti Saula nespáčil, avšak pro Saula truchlil. Hospodin litoval, že Saula ustanovil králem nad Izraelem.

1S kapitola 16.

[1] Hospodin řekl Samuelovi: "Jak dlouho ještě budeš nad Saulem truchlit? Já jsem ho zavrhl, aby nad Izraelem nekraloval. Naplň svůj roh olejem a jdi, posílám tě k Jišajovi Betlémskému. Vyhlédl jsem si krále mezi jeho syny." [2] Samuel se zdráhal: "Jak mohu jít? Saul o tom uslyší a zabije mě." Hospodin řekl: "Vezmeš s sebou jalovici a řekneš: 'Přicházím obětovat Hospodinu.' [3] Na obětní hod pozveš Jišaje a já ti dám vědět, co máš dělat. Pomazeš mi toho, o němž ti povím." [4] Samuel vykonal, co řekl Hospodin. Když přišel do Betléma, vyděšení starší města mu spěchali vstříc s otázkou: "Přinášíš pokoj?" [5] Odvětil: "Pokoj. Přišel jsem obětovat Hospodinu. Posvěťte se a půjdete se mnou k obětnímu hodu." Pak posvětil Jišaje jeho syny a pozval je k obětnímu hodu. [6] Když se dostavili a on spatřil Elíaba, řekl si: "Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný." [7] Hospodin však Samuelovi řekl: "Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, nač se dívá člověk. Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce." [8] Jišaj pak zavola Abinádaba a předvedl ho před Samuela. On však řekl: "Hospodin nevyvolil ani toho." [9] Jišaj tedy předvedl Šamu. Řekl: "Hospodin nevyvolil ani toho." [10] Tak předvedl Jišaj před Samuela svých sedm synů, ale Samuel řekl: "Žádného z nich Hospodin nevyvolil." [11] A Samuel se Jišaje otázal: "To jsou všichni mládenci?" Jišaj odvětil: "Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo." Samuel Jišajovi poručil: "Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde." [12] Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnými očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: "Nuže, pomaz ho! To je on." [13] Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále. Samuel pak hned nato odešel do Rámy. [14] Duch Hospodinův odstoupil od Saula a přepadal ho zlý duch od Hospodina. [15] Proto Saulovi jeho služebníci navrhli: "Hle, přepadá tě zlý duch od Boha. [16] Ať náš pán poručí svým služebníkům, kteří jsou před ním, aby vyhledali někoho, kdo umí hrát na citaru. Bude na ni hrát, kdykoli na tebe dolehne zlý duch od Boha, a bude ti dobře." [17] Saul tedy poručil svým služebníkům: "Vyhlédněte mi někoho, kdo dobře hraje, a přiveďte ho ke mně!" [18] Jeden z družiny nato řekl: "Viděl jsem syna Jišaje Betlémského, ten umí hrát. Přitom je to statečný bohatýr, bojovník i muž hbitý v řeči a pohledný, a je s ním Hospodin." [19] Saul poslal posly k Jišajovi a poručil: "Pošli ke mně svého syna Davida, který je u stáda!" [20] Jišaj vzal osla, chléb a mých s vínem i jednoho kozlíka a poslal to Saulovi po svém synu Davidovi. [21] David přišel k Saulovi, stával před ním a on si ho velice zamiloval; stal se jeho zbrojnošem. [22] Jišajovi poslal Saul vzkaz: "Ať David zůstane u mne, neboť získal mou přízeň." [23] Kdykoli na Saula doléhal duch od Boha, bral David citaru a hrál na ni. Saulovi to přinášelo úlevu a bylo mu dobře, zlý duch od něho odstupoval.

1S kapitola 17.

[1] Pelištejci shromáždili své šiky k bitvě. Shromáždili se do Sóka, jež patří Judovi, a utábořili se mezi Sókem a Azekou v Efes-damímu. [2] Také Saul a izraelští muži se shromáždili, utábořili se v dolině Posvátného stromu a seřadili se k bitvě proti Pelištejcům. [3] Na hoře z jedné strany stáli Pelištejci, na hoře z druhé strany stál Izrael a mezi nimi bylo údolí. [4] I vycházel z pelištejských šiků soubojový zápasník jménem Goliáš z Gatu, vysoký šest loket a jednu píd. [5] Na hlavě měl bronzovou přilbu a byl oděn do šupinatého pancíře; váha pancíře byla pět tisíc šekelů bronzu. [6] Na nohou měl bronzové holenice a na ramenou bronzový oštěp. [7] Násada jeho kopí byla jako tkalcovské vratidlo a hrot jeho kopí vážil šest set šekelů železa. Před ním chodil štítonoš. [8] Goliáš stával a volal na izraelské řady. říkal jim: "Proč vycházíte a radíte se k bitvě? Což nejsem já Pelištejec a vy služebníci Saulovi? Vyberte si někoho, ať ke mně sestoupí. [9] Když mě v boji přemůže a zabije mě, budeme vašimi otroky. Avšak jestliže já přemohu jeho a zabiji ho, budete vy našimi otroky a budete nám sloužit." [10] A Pelištejec dodával: "Dneska jsem potupil izraelské řady. Vydejte mi někoho a budeme spolu bojovat." [11] Kdykoli Saul a celý Izrael slyšeli tato Pelištejcova slova, děsili se a velice se báli. [12] David byl synem Efratejce, toho z Betléma Judova, jenž se jmenoval Jišaj a měl osm synů. Za dnů Saulových byl ten muž příliš starý, aby mohl jít mezi vojáky, [13] ale šli tři nejstarší Jišajovi synové; odešli se Saulem do války. Jména jeho tří synů, kteří odešli do války, jsou: prvorozený Elíab, druhý po něm Abinádab a třetí Šama. [14] David, ten byl nejmladší. Se Saulem odešli tři nejstarší. [15] David odešel od Saula a vrátil se, aby pásł stádo svého otce v Betléme. [16] A Pelištejec se předváděl za časného jitra i navečer a stavěl se na odív po čtyřicet dní. [17] Jišaj vybídl svého syna Davida: "Vezmi pro své bratry éfu praženého zrní a těchto deset chlebů a běž do tábora za svými bratry. [18] Těchto deset homolek syra doneseš veliteli nad tisíci. Navštívíš své bratry s přáním pokoje a převezmeš od nich vzkazy. [19] Bojují se Saulem a všemi izraelskými muži proti Pelištejcům v dolině Posvátného stromu." [20] Za časného jitra přenechal David stádo hlídači, naložil si všechno a šel, jak mu Jišaj přikázal. Když přicházel k ležení, vojsko vycházelo, řadilo se a vydávalo válečný pokřik. [21] Izrael i Pelištejci se seřadili, řada proti řadě. [22] David složil své zásoby u strážného nad zásobami a běžel k bojové řadě. Přišel a popřál svým bratrům pokoj. [23] Ještě s nimi mluvil, když tu z řad Pelištejců vystoupil soubojový zápasník jménem Goliáš, Pelištejec z Gatu, a mluvil táž slova jako dříve. David je slyšel. [24] Všichni izraelští muži, sotvaže toho muže uviděli, dali se před ním na útěk a velmi se báli. [25] A nějaký Izraelec řekl: "Viděli jste toho muže, co vystoupil? Vystupuje, aby tupil Izraele. Avšak toho, kdo ho zabije, zahrne král velikým bohatstvím, dá mu svou

dceru a jeho rod učiní v Izraeli svobodným". [26] David se tázal mužů, kteří u něho stáli: "Cože dostane muž, který zabije tohoto Pelištejce a sejme z Izraele potupu? Vždyť kdo je ten neobřezaný Pelištejec, že tupí řady živého Boha?" [27] Lid mu odpověděl stejně: "To a to dostane muž, který ho zabije." [28] Jeho nejstarší bratr Elíab však slyšel, jak mluvil s muži. Elíab vzplanul proti Davidovi hněvem a okřikl ho: "Proč jsi sem přišel? Komu jsi nechal ten houfeček ovcí na stepi? Však znám tvou drzost i tvé zlé srdce! Přišel jsi sem dolů, aby ses mohl dívat na bitvu." [29] David se otázel: "Copak jsem udělal? Nejde o královo slovo?" [30] Obrátil se od něho na jiného a tázal se stejně. A lid mu odpověděl stejně jako poprvé. [31] Slova, která David promluvil, se roznesla, hlásili je Saulovi a on ho přijal. [32] David Saulovi řekl: "Člověk nesmí klesat na mysl. Tvůj služebník půjde s tím Pelištejcem bojovat." [33] Saul Davidovi odpověděl: "Nemůžeš jít proti tomu Pelištejci a bojovat s ním. Jsi přece mladíček, kdežto on je bojovník od mládí." [34] David řekl Saulovi: "Tvůj služebník byl pastýřem ovcí svého otce. Když přišel lev anebo medvěd, aby odnesl ze stáda ovcí, [35] hnal jsem se za ním a bil jsem ho a vyrval mu ji z tlamy. Když se proti mně postavil, chytil jsem ho za dolní čelist a bil jsem ho, až jsem ho usmrtil. [36] Tvůj služebník ubil jak lva, tak medvěda. A tomu neobřezanému Pelištejci se povede jako jednomu z nich, protože potupil řady živého Boha." [37] A David dodal: "Hospodin, který mě vytrhl ze spárů lva a medvěda, ten mě vytrhne i ze spárů tohoto Pelištejce." Saul tedy Davidovi řekl: "Jdi; Hospodin buď s tebou!" [38] Poté Saul oblékl Davida do svého odění, na hlavu mu dal bronzovou přilbu a oblékl ho do pancíře. [39] Na jeho odění si David připásal jeho meč a pokusil se chodit, ale nebyl na to zvyklý. David tedy Saulovi řekl: "Nemohu v tom chodit, nejsem zvyklý." A svlékl to ze sebe. [40] Vzal si do ruky svou hůl, z potoka vybral pět oblázků, vložil je do své pastýřské torby, do brašny, a s prakem v ruce postupoval proti Pelištejci. [41] Pelištejec se k Davidovi pomalu přibližoval a před ním jeho štítonoš. [42] Pelištejec se podíval, spatřil Davida a pohrdl jím, protože to byl mladíček, ryšavý, krásného vzhledu. [43] Pelištejec na Davida pokřikoval: "Copak jsem pes, že na mě jdeš s holí?" A Pelištejec zlořečil Davidovi skrze své bohy. [44] Pokřikoval na Davida: "Pojď ke mně, ať vydám tvé tělo nebeskému pťactvu a polnímu zvířectvu." [45] Ale David Pelištejci odpověděl: "Ty jdeš proti mně s mečem, kopím a oštěpem, já však jdu proti tobě ve jménu Hospodina zástupů, Boha izraelských řad, kterého jsi potupil. [46] Ještě dnes mi tě Hospodin vydá do rukou. Zabijí tě a srazím ti hlavu. Ještě dnes vydám mrtvolu z pelištejského tábora nebeskému pťactvu a zemské zvěři. Celý svět pozná, že při Izraeli stojí Bůh. [47] A celé toto shromáždění pozná, že Hospodin nezachraňuje mečem a kopím. Vždyť boj je Hospodinův. On vás vydá do našich rukou." [48] Když Pelištejec vykročil a přibližoval se k Davidovi, David rychle vyběhl z řady proti Pelištejci. [49] David sáhl rukou do mošny, vzal odtud kámen, vymrštil jej z praku a zasáhl Pelištejce do čela. Kámen mu prorazil čelo a on se skácel tváří k zemi. [50] Tak zdolal David Pelištejce prakem a kamenem, zasáhl Pelištejce a usmrtil ho, aniž měl v ruce meč. [51] David přiběhl a stanul u Pelištejce. Popadl jeho meč, vytrhl jej z pochvy a usmrtil ho; uťal mu jím hlavu. Když Pelištejci viděli, že jejich hrdina je mrtev, dali se na útěk. [52] Izraelští a judští muži vyskočili, spustili válečný pokřik a pronásledovali Pelištejce až tam, kudy se vstupuje do údolí, a až k branám Ekrónu; i padali ranění Pelištejci cestou od Šaarajimu až ke Gatu a k Ekrónu. [53] Pak Izraelci přestali Pelištejce stíhat a vyplenili jejich tábory. [54] David vzal Pelištejcovu hlavu, přinesl ji do Jeruzaléma a jeho zbroj uložil ve svém stanu. [55] Když Saul viděl Davida, jak jde proti Pelištejci, otázel se vojevůdce Abnéra: "Čí syn je ten mládenec, Abnére?" Abnéru mu odpověděl: "Jakože jsi živ, králi, nevím." [56] Král mu poručil: "Zeptej se, čí syn je ten mladík." [57] Když se David po vítězství nad Pelištejcem vrátil, uvedl ho Abnéru před Saula; Pelištejcovu hlavu měl David v ruce. [58] Saul se ho otázel: "Čí syn jsi, mládenče?" David odpověděl: "Syn tvého služebníka Jišaje Betlémského."

1S kapitola 18.

[1] I skončil rozhovor se Saulem. Jónatan přilnul celou duší k Davidovi, zamiloval si ho jako sebe sama. [2] Saul ho totiž vzal onoho dne k sobě a nedovolil mu vrátit se do otcovského domu. [3] A Jónatan uzavřel s Davidem smlouvu, neboť ho miloval jako sám sebe. [4] Jónatan svlékl plášť, který měl na sobě, a dal jej Davidovi, též své odění i s mečem, lukem a opaskem. [5] A David podnikal výpravy, a kamkoli ho Saul poslal, měl úspěch. Proto ho Saul ustanovil velitelem nad bojovníky. To se líbilo všemu lidu i Saulovým služebníkům. [6] Tenkrát, když přicházeli, když se David vracel od vítězství nad Pelištejcem, vyšly ze všech izraelských měst zpívající a tančící ženy vstříc králi Saulovi s radostí, s bubínky a loutnami. [7] A křepčící ženy prozpěvovaly: "Saul pobil své tisíce, ale David své desetitisíce." [8] Saul se velice rozzlobil; taková slova se mu nelíbila. Řekl: "Davidovi přifkli desetitisíce, a mně jen tisíce. Už mu chybí jen to království." [9] Od onoho dne hleděl Saul na Davida stále s nedůvěrou. [10] Druhého dne se Saula zmocnil zlý duch od Boha a on uvnitř paláce běsnil jako posedlý. David hrál na citaru jako každý den. Saul měl v ruce kopí. [11] Náhle Saul kopím mrštil. Řekl si: "Přibodnu Davida ke stěně." Ale David před ním dvakrát uhnul. [12] Tu se Saul začal Davida bát, neboť s ním byl Hospodin, kdežto od Saula odstoupil. [13] Proto ho Saul odstranil ze své blízkosti a ustanovil ho velitelem nad tisíci. A on vycházel a vcházel před lidem. [14] Na všech výpravách si David vedl úspěšně; Hospodin byl s ním. [15] Když Saul viděl, jak velké má úspěchy, třásl se před ním strachem. [16] Celý Izrael a Juda však Davida miloval, protože on před nimi vycházel a vcházel. [17] Jednou řekl Saul Davidovi: "Tu je má starší dcera Mérab. Dám ti ji za ženu, budeš-li statečně vést Hospodinovy boje." Saul si říkal: "Ať to není moje ruka, která ho zasáhne, nýbrž ruka Pelištejců." [18] David Saulovi odpověděl: "Kdo jsem já a co je můj život a má otcovská čeleď v Izraeli, že mám být královým zetěm?" [19] Avšak v době, kdy Saulova dcera Mérab měla být dána Davidovi, byla dána za ženu Adrielovi Mechólatskému. [20] Davida si však zamilovala Saulova dcera Míkal. Oznámili to Saulovi a jemu se to zamlouvalo. [21] Saul totiž řekl: "Dám mu ji, aby mu byla léčkou. A zasáhne ho ruka Pelištejců." Davidovi však Saul řekl: "Můžeš se dnes stát mým zetěm prostřednictvím druhé." [22] A Saul svým služebníkům přikázal: "Namluvte nenápadně Davidovi: Hle, král si tě oblíbil a všichni jeho služebníci tě milují. Nyní se můžeš stát královým zetěm." [23] Saulovi služebníci to tedy Davidovi přednesli. David namítl: "Myslíte si, že je lehké být zetěm krále? Já jsem člověk chudý a nepatrný." [24] Služebníci pak Saulovi oznámili: "David mluvil tak a tak." [25] Saul poručil: "Řekněte Davidovi toto: Král nemá zájem o věno, leč o sto pelištejských předkořek. Nechť je vykonána pomsta nad královými nepřáteli." Saul si myslel, že David padne Pelištejcům do rukou. [26] Jeho služebníci oznámili tato slova Davidovi a Davidovi se zamlouvalo stát se královým zetěm. Ještě neuplynuly stanovené dny, [27] když se David se svými muži vypravil a pobil mezi Pelištejci dvě stě mužů. Jejich předkožky David přinesl; předali je v plném počtu králi. Tak se stal královým zetěm; Saul mu dal svou dceru Míkal za ženu. [28] Saul viděl a poznal, že Hospodin je s Davidem, a jeho dcera Míkal ho milovala. [29] I bál se Saul Davida ještě víc a byl po všechny dny Davidovým nepřítelem. [30] A pelištejský velitel táhl opět do pole. Ale kdykoli vytáhli, byl David úspěšnější než všichni Saulovi služebníci, takže jeho jméno bylo lidu velmi drahé.

1S kapitola 19.

[1] Saul promluvil se svým synem Jónatanem i se všemi svými služebníky o tom, že by měl být David usmrčen. Saulův syn Jónatan si však Davida velice oblíbil. [2] Proto Jónatan Davida varoval: "Můj otec Saul usiluje o to, aby tě usmrtil. Tak se měj prosím ráno na pozoru. Schovej se a zůstaň v úkrytu! [3] Já vyjdu a postavím se vedle svého otce na poli, kde budeš ty, a promluvíme o tobě se svým otcem. Když něco zjistím, povím ti to." [4] A

Jónatan se za Davida u svého otce Saula přimlouval. Řekl mu: "Ať se král nedopustí vůči svému služebníku Davidovi hříchu! Vždyť on se proti tobě neprohřešil a jeho činy jsou tobě k užítku. [5] Vlastní život nasadil a zabil Pelištejce. Hospodin tak připravil veliké vysvobození celému Izraeli. Viděl jsi to a radoval ses. Proč by ses měl prohřešit prolitím nevinné krve a Davida bezdůvodně usmrtit?" [6] Saul Jónatana uposlechl. A Saul se zapřisáhl: "Jakože živ je Hospodin, nebude usmrčen." [7] Jónatan tedy zavola Davida a pověděl mu všechna tato slova. Nato Jónatan přivedl Davida k Saulovi, aby stával před Saulem jako dřívě. [8] Ale vypukla opět válka. David vytáhl do boje proti Pelištejcům a připravil jim zdrcující porážku, že se před ním dali na útěk. [9] Jenže zlý duch od Hospodina zase napadl Saula, když seděl ve svém domě. Měl kopí v ruce a David hrál na citaru. [10] Saul chtěl Davida přibodnout kopím ke stěně. Ten však před Saulem uskočil, takže Saul zabodl kopí do stěny. David té noci utekl a unikl. [11] Saul vyslal k Davidovu domu posly, aby jej střežili a Davida ráno usmrtili. Ale Davidova žena Míkal mu to oznámila. Řekla: "Jestliže se ti nepodaří zachránit se v noci, budeš zítra mrtev." [12] Míkal spustila Davida oknem a on prchl pryč a unikl. [13] Pak vzala Míkal domácího bůžka, položila na lože, do hlav položila chumáč kozí srsti a přikryla pokrývkou. [14] Když Saul vyslal posly, aby Davida jali, řekla: "Je nemocen." [15] Saul vyslal posly znovu, aby se na Davida podívali. Řekl: "Přineste ho na loži ke mně, abych ho usmrtil." [16] Poslové přišli, a hle, na loži domácí bůžek a chumáč kozí srsti v hlavách. [17] Saul se na Míkal osopil: "Proč jsi mě takto obelstila? Pustilas mého nepřítele, aby unikl." Míkal Saulovi odpověděla: "On mi vyhrožoval: 'Pust' mě, jinak tě usmrtím.'" [18] David uprchl a unikl. Přišel do Rámy k Samuelovi a oznámil mu všechno, co mu Saul provedl. Pak šel se Samuelem a usadili se v prorockém domě. [19] Tu bylo Saulovi oznámeno: "Hle, David je v prorockém domě v Rámě." [20] Saul vyslal posly, aby Davida jali. Ti spatřili sbor proroků v prorockém vytržení a Samuela stojícího jako představeného nad nimi. Vtom spočinul duch Boží na Saulových poslech a také oni upadli do prorockého vytržení. [21] Oznámili to Saulovi a on poslal další posly, ale také ti upadli do prorockého vytržení. Poslal posly ještě potřetí, ale i ti upadli do prorockého vytržení. [22] Šel tedy do Rámy sám. Když přišel k té veliké cisterně v Sekú, otázal se: "Kde je tu Samuel a David?" A dostal odpověď: "V prorockém domě v Rámě." [23] Šel tam, do prorockého domu v Rámě, ale i na něm spočinul duch Boží, takže dál šel v prorockém vytržení, až přišel do prorockého domu v Rámě. [24] Také on si svlékl šaty a také on upadl před Samuelem do prorockého vytržení. Celý den a celou noc ležel nahý. Proto se říká: "Což také Saul je mezi proroky?"

1S kapitola 20.

[1] David uprchl z prorockého domu v Rámě a přišel si Jónatanovi postěžovat: "Co jsem provedl? Jaký je můj zločin? Jaký je můj hřích vůči tvému otci, že mi ukládá o život?" [2] On mu odvětil: "Toho buď dalek! Nezemřeš. Vždyť můj otec neudělá ani to nejmenší, aniž se mi svěří. Proč by tohle můj otec přede mnou skrýval? Není tomu tak." [3] David se ještě zapřisáhl a odporoval: "Tvůj otec určitě ví, že jsem získal tvou přízeň. Řekl: 'Ať o tom neví Jónatan, aby se netrápil.' Nicméně, jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, od smrti mě dělí jen krůček." [4] Jónatan se tedy Davida otázal: "Co chceš, abych pro tebe udělal?" [5] David Jónatanovi řekl: "Hle, zítra je novoluní a já mám sedět s králem u jídla. Propusť mě a já se budu až do třetího dne navečer skrývat v poli. [6] Bude-li mě tvůj otec pohřešovat, řekneš: 'David mě naléhavě prosil, aby si směl odběhnout do svého města Betléma; koná se tam výroční obětní hod pro celou čeleď.'" [7] Jestliže řekne: 'Dobře', může být tvůj služebník klidný, jestliže však ho popadne vztek, věz, že se odhodlal k nejhoršímu. [8] Prokaž proto milosrdenství svému služebníku, neboť jsi vstoupil se svým služebníkem ve smlouvu před Hospodinem. Jestliže jsem spáchal nějaký zločin, usmrt' mě ty sám. Proč bys mě teď vodil ke svému otci?" [9] Ale Jónatan odvětil: "Toho buď dalek! Dozví-li se bezpečně, že se můj otec vůči tobě odhodlal k nejhoršímu, neoznámím ti to snad?" [10] David se Jónatana otázal: "Kdo mi oznámí, když ti tvůj otec odpoví tvrdě?" [11] Jónatan Davida vybidl: "Pojď, vyjdeme na pole." Oba vyšli na pole. [12] Tu řekl Jónatan Davidovi: "Při Hospodinu, Bohu Izraele! Když zítra či pozítří v příhodnou dobu od svého otce vyzvím, že je to s Davidem dobré, tedy k tobě nikoho nepošlu a nebudu ti nic vzkazovat. [13] Ať se mnou Hospodin udělá, co chce! Vzkážu ti, rozhodne-li se můj otec vůči tobě pro to nejhorší. Propustím tě a půjdeš v pokoji. Hospodin buď s tebou, jako byl s mým otcem. [14] Avšak i ty mi prokazuj Hospodinovo milosrdenství, pokud budu živ a nezemřu, [15] a nezpřetrhej svazky svého milosrdenství vůči mé rodině nikdy, ani tenkrát, až Hospodin vyhladí Davidovy nepřátele z povrchu země do posledního muže." [16] I uzavřel Jónatan s Davidovým domem smlouvu: "Ať Hospodin volá Davidovy nepřátele k odpovědnosti." [17] Nadto zavázal Jónatan Davida přísahou při své lásce k němu, neboť ho z duše miloval. [18] Jónatan mu řekl: "Zítra bude novoluní, a až si všimnou tvého sedadla, budeš pohřešován. [19] Třetího dne rychle sestup a přijď k místu, kde ses skrýval v den jednání, a zůstaň u kamene Ezelu. [20] Já vystřelím vedle něho tři šípy, jako bych je vypustil na nějaký terč. [21] Hned nato pošlu chlapce: 'Jdi najít šípy.' Jestliže chlapci výslovně řeknu: 'Hle, šípy jsou zde za tebou, seber je', pak přijď, neboť to pro tebe bude znamenat pokoj, nic se ti nestane, jakože živ je Hospodin. [22] Jestliže však řeknu mladíkovi: 'Hle, šípy jsou dál před tebou', pak odejdi, neboť tě posílá Hospodin. [23] Ale slovo, které jsme si dali, já a ty, platí. Hospodin je navěky svědkem mezi mnou a tebou!" [24] David se tedy skryl v poli. Když nastalo novoluní, král zasedl k hodů a jedl. [25] Král se posadil tak jako jindy na sedadlo u stěny, ale Jónatan stál; po Saulově boku se posadil Abnér. Povšimli si Davidova místa. [26] Onoho dne o tom Saul nepromluvil, neboť si řekl: "Přihodilo se mu něco, co jej znečistilo, není čistý." [27] Když však druhého dne po novoluní si opět všimli Davidova místa, otázal se Saul svého syna Jónatana: "Proč Jišajův syn včera ani dnes nepřišel k hodů?" [28] Jónatan Saulovi odpověděl: "David mě naléhavě prosil, aby směl do Betléma. [29] Řekl: 'Propusť mě, naše čeleď má ve městě obětní hod. Můj bratr mi přikázal přijít. Jestliže jsem tedy získal tvou přízeň, rád bych se uvolnil a podíval se na své bratry.' Proto se nedostavil ke královu stolu." [30] Saul vzplanul proti Jónatanovi hněvem a křičel na něj: "Ty synu poběhlce, což jsem to nevěděl, že si Jišajova syna vyvoluješ ke své hanbě i k hanbě klínu své matky?" [31] Po všechny dny života Jišajova syna na zemi neobstojíš ty ani tvé království. Hned pro něho pošli a dej ho přivést ke mně, protože je synem smrti." [32] Jónatan svému otci Saulovi odpověděl a otázal se ho: "Proč má zemřít? Co provedl?" [33] Avšak Saul po něm mrštil kopím, aby ho proklál. I poznal Jónatan, že jeho otec je odhodlán Davida usmrtit. [34] Jónatan, rozpálen hněvem, vstal od stolu a toho druhého dne po novoluní při hodů nejedl, protože se trápil pro Davida, že ho jeho otec potupil. [35] Za jitra vyšel Jónatan na pole podle dohody s Davidem a byl s ním malý chlapec. [36] Poručil svému chlapci: "Běž najít šípy, které vystřelím." Zatímco chlapec běžel, on přes něho vystřelil šíp. [37] Když chlapec přišel k místu, kam Jónatan šíp vystřelil, volal Jónatan za chlapcem: "Není šíp tam dál před tebou?" [38] A Jónatan volal za chlapcem: "Rychle, spěchej, nezastavuj se!" Jónatanův chlapec posbíral šípy a přišel ke svému pánu. [39] Chlapec nic netušil. Jen Jónatan a David věděli, oč jde. [40] Jónatan pak dal svou zbroj chlapci, kterého měl s sebou, a poručil mu: "Jdi, zanes to do města." [41] A chlapec šel. Tu povstal David od jižní strany, padl tváří k zemi a třikrát se poklonil. Políbili se a plakali jeden pro druhého, až se David vzchopil. [42] Jónatan řekl Davidovi: "Jdi v pokoji. Co jsme si my dva v Hospodinově jménu přísahali, toho ať je Hospodin navěky svědkem mezi mnou a tebou i mezi mým a tvým potomstvem."

1S kapitola 21.

[1] David vstal a odešel, zatímco Jónatan se ubíral do města. [2] I přišel David do Nóbu ke knězi Achímelekoví. Achímelek vyděšen vyšel Davidovi

vstříc a otázal se ho: "Proč jsi sám a nikdo není s tebou?" [3] David knězi Achímelekovy odpověděl: "Mám pověření od krále. Poručil mi: Nikdo ať nezví nic o tom, k čemu tě posílám a čím jsem tě pověřil. Druzině jsem uložil, aby čekala na určeném místě. [4] Nyní však mi dej, co máš po ruce, pět chlebů, či co se najde." [5] Kněz Davidovi odpověděl takto: "Nemám po ruce obyčejný chléb, je tu jenom svatý chléb. Jen jestli se družina vyvarovala styku se ženami." [6] David odpověděl knězi ujištěním: "Jistě. Žen jsme se nedotkli už předtím. Když jsem odcházel, byla těla členů družiny svatá. Cesta ovšem svatá nebyla, ale dnes bude tímto způsobem posvěcena." [7] Kněz mu tedy dal svatý chléb, protože tam jiný nebyl, totiž jenom chléb předkladný, který byl od Hospodinovy tváře odložen, aby tam byl položen čerstvý chléb v den, kdy se starý odebíral. [8] V onen den tam však byl jeden ze Saulových služebníků v uzavření před Hospodinem, jménem Dóeg Edómský, nejpřednější ze Saulových pastýřů. [9] David se ještě otázal Achímeleka: "Nemáš zde po ruce nějaké kopí nebo meč? Nevzal jsem s sebou svůj meč ani svou zbroj, protože králova záležitost byla neodkladná." [10] Kněz řekl: "Je tu meč Pelištejce Goliáše, kterého jsi zabil v dolině Posvátného stromu. Je zavinitý do pláště za efódem. Chceš-li si jej vzít, vezmi. Kromě něho tu žádný jiný není." David odpověděl: "Není nad něj, dej mi jej." [11] I povstal David, aby onoho dne prchl před Saulem. Přišel k Akíšovi, králi Gat. [12] Akíšovi služebníci řekli králi: "Což to není David, král země? Což se o něm nezpívalo při tanečním rejci: 'Saul pobil své tisíce, ale David své desetitisíce?'" [13] Tato slova utkvěla Davidovi v myslí a velice se bál Akíše, krále Gat. [14] Proto před nimi změnil své chování, jednal v jejich rukou jako potřeštěný, dělal značky na vrata brány a pouštěl po bradě sliny. [15] Akíš však řekl svým služebníkům: "Víte přece, že to je šilenec, proč ho přivádíte ke mně? [16] Nedostává se mi snad šilenců, že jste přivedli tady toho, aby mě svým šílením obtěžoval? Takový by měl vstoupit do mého domu?"

1S kapitola 22.

[1] David odtud odešel a uchýlil se do jeskyně Adulámu. Když o tom uslyšeli jeho bratři a celý dům jeho otce, sestoupili tam k němu. [2] Také se kolem něho shromáždili všichni utlačovaní, všichni stíhaní věžitelem a všichni, jejichž život byl plný hořkosti. Stal se jejich velitelem. Bylo s ním na čtyři sta mužů. [3] Odtud David odešel do Mispy Moábské. Moábskému králi řekl: "Ať tu prosím zůstanou můj otec a má matka s vámi, dokud nezvím, jak se mnou Bůh naloží." [4] Nechal je v moábského krále a pobývali u něho po všechny dny, pokud byl David ve skalní skrýši. [5] Prorok Gád pak řekl Davidovi: "Nezůstávej ve skalní skrýši. Odeber se do judské země." David šel, až přišel do lesa Cheretu. [6] Saul se doslechl, že se David a jeho muži zase ukázali. Saul tehdy seděl v Gibeji pod tamaryškem na výšině s kopím v ruce a všichni jeho služebníci stáli před ním. [7] Tu řekl svým služebníkům, kteří před ním stáli: "Poslyšte, Benjamínovci! To vám všem dá Jišajův syn pole a vinice? Všechny vás ustanoví za velitele nad tisíci a nad sty? [8] Proto jste se všichni proti mně spikli? Nikdo mi neohlásí, že můj syn uzavřel se synem Jišajovým smlouvu! Nikdo z vás se kvůli mně netrápí a neohlásí mi, že můj syn podporuje mého služebníka, aby mi strojí úklady, jak je tomu právě dnes!" [9] Dóeg Edómský, který byl ustanoven nad Saulovými služebníky, odpověděl: "Viděl jsem syna Jišajova, jak přišel do Nóbu k Achímelekovy, synu Achitúbovu. [10] Ten se kvůli němu doptával Hospodina, dal mu stravu na cestu, i meč Pelištejce Goliáše mu dal." [11] Král si předvolal kněze Achímeleka, syna Achitúbova, i celý jeho rod, kněžstvo z Nóbu. Všichni se ke králi dostavili. [12] Saul řekl: "Poslyš, synu Achitúbův!" On odpověděl: "Tu jsem, můj pane." [13] Saul se na něj obořil: "Proč jste se proti mně spikli, ty a syn Jišajův? Dal jsi mu chléb a meč a doptával ses kvůli němu Boha, aby proti mně povstal a strojí mi úklady, jak je tomu právě dnes." [14] Achimelek králi odpověděl: "Kdo je mezi všemi tvými služebníky tak věrný jako David? Je zetěm krále, je příslušníkem tvé tělesné strážě a je ve tvém domě vážen. [15] Že bych se teprve dnes kvůli němu doptával Boha, toho jsem dalek. Ať král nepodkládá něco takového svému služebníku ani celému mému rodu! Vždyť tvůj služebník o tom všem vůbec nic neví, ani to nejmenší!" [16] Král se však rozkřikl: "Propadl jsi smrti, Achímeleku, ty i celý tvůj rod." [17] A král poručil běžcům, kteří stáli před ním: "Obkličte a usmrťte Hospodinovy kněze. I jejich ruka byla s Davidem! Věděli, že prchá, a neohlásil mi to." Avšak královi služebníci nechtěli vztáhnout ruku a udeřit na kněze Hospodinovy. [18] Král tedy poručil Dóegovi: "Obklič je ty! Udeř na kněze!" Dóeg Edómský je obkličil, udeřil na kněze a usmrtil onoho dne osmdesát pět mužů, nosících Iněný efód. [19] Také kněžské město Nób vybil ostřím meče; muže i ženy, pacholata i kojence, býky, osly a ovce pobil ostřím meče. [20] Unikl jen jeden syn Achímeleka, syna Achitúbova, jménem Ebjátar. Uprchl za Davidem. [21] Ebjátar oznámil Davidovi, že Saul Hospodinovy kněze povraždil. [22] David Ebjátarovi řekl: "Věděl jsem onoho dne, že je tam Dóeg Edómský a že to určitě oznámí Saulovi. To jako bych sám napadl všechny příslušníky tvého rodu. [23] Zůstaň se mnou, neboj se. Kdo ukládá o život mně, ukládá o život tobě. U mne jsi pod ochranou."

1S kapitola 23.

[1] Davidovi oznámili: "Hle, Pelištejci bojují proti Keíle, už plení humna." [2] David se doptával Hospodina: "Mám jít a pobít tyto Pelištejce?" Hospodin Davidovi řekl: "Jdi, pobiješ Pelištejce a zachráníš Keílu." [3] Davidovi muži však namítali: "Už tady v Judsku žijeme ve strachu; natož když potáhneme ke Keíle proti bitevním řadám Pelištejců." [4] Proto se David doptával Hospodina znovu a Hospodin mu odpověděl. Řekl: "Jen táhni dolů ke Keíle, já ti vydávám Pelištejce do rukou." [5] David se svými muži tedy odtáhl ke Keíle a bojoval proti Pelištejcům. Zahnal jejich stáda a připravil jim zdrcující porážku. Tak David vysvobodil obyvatele Keíly. [6] Když Ebjátar, syn Achímelekův, uprchl k Davidovi do Keíly, vzal s sebou efód. [7] Saulovi bylo oznámeno, že David přišel do Keíly. Saul řekl: "Bůh ho vydal do mých rukou. Je polapen, vstoupil do města s vraty a závory." [8] Saul vyzval k boji všechny lid, aby táhli dolů na Keílu a oblehli Davida a jeho muže. [9] Když David zvěděl, že Saul proti němu chystá to nejhorší, poručil knězi Ebjátarovi: "Přines efód." [10] A David se ptal: "Hospodine, Bože Izraele, tvůj služebník dostal jistou zprávu, že Saul hodlá přitřhnout ke Keíle a zničit město kvůli mně. [11] Vydají mě občané Keíly do jeho rukou? Sestoupí sem Saul, jak to slyšel tvůj služebník? Hospodine, Bože Izraele, oznam to prosím svému služebníku." Hospodin odpověděl: "Sestoupí." [12] David se tázal: "Vydají občané Keíly mě i mé muže Saulovi do rukou?" Hospodin odpověděl: "Vydají." [13] Nato David se svými muži, bylo jich kolem šesti set, vytáhl z Keíly a přecházel z místa na místo. Když bylo Saulovi oznámeno, že David z Keíly unikl, zanechal tažení. [14] David pobýval v poušti na nepřístupných vrcholcích; pobýval v horách pouště Zífu. Ačkoli po něm Saul po celý čas pátral, Bůh mu ho do rukou nevydal. [15] David viděl, že Saul vytáhl, aby mu ukládal o život, i ukryl se v poušti Zífu v Choreši. [16] Jónatan, syn Saulův, se vypravil a šel za Davidem do Choreše. Ve jménu Božím mu dodal odvahy. [17] Řekl mu: "Neboj se, ruka mého otce Saula tě nenajde. Ty budeš kralovat nad Izraelem a já budu druhým po tobě. Také můj otec Saul to ví." [18] Oba uzavřeli před Hospodinem smlouvu. David zůstal v Choreši a Jónatan se odebral ke svému domu. [19] Zífejci vystoupili k Saulovi do Gibeje a řekli: "David se přece skrývá a nás na nepřístupných vrcholcích v Choreši, na pahorku Chakíle, na jih od pouště Ješímónu. [20] Nyní tedy, králi, když celou svou duší toužíš táhnout dolů, přitáhni. Vydat ho králi do rukou už bude na nás." [21] Saul odpověděl: "Budte požehnání od Hospodina, neboť jste se mnou měli soucit. [22] Jděte ještě vykonat přípravy. Zjistěte a obhlédněte místo, kde se zdržuje a kdo ho tam viděl. Bylo mi řečeno, že si počíná velmi vychytrale. [23] Obhlédněte a zjistěte všechny úkryty, kde se ukrývá. Až to zjistíte, vraťte se ke mně a já potáhnu s vámi. Jestli je v zemi, budu po něm slídit mezi všemi judskými rody." [24] Vypravili se tedy a šli před Saulem do Zífu. Ale David se svými muži byl v poušti Maónu, v pustině na jih od pouště Ješímónu. [25] Saul se

dal se svými muži do pátrání. Když to oznámili Davidovi, táhl dolů ke skalisku a zůstal v poušti Maónu. Saul o tom uslyšel a Davida v poušti Maónu pronásledoval. [26] Saul táhl po jedné straně pohoří, zatímco David se svými muži byl na druhé straně pohoří. David se snažil před Saulem nakvap ustoupit, ale Saul se svými muži Davida a jeho muže obklíčil, aby je pochytili. [27] Vtom přišel k Saulovi posel se zprávou: "Rychle odtáhni, neboť do země vpadli Pelištejci." [28] Saul tedy přestal pronásledovat Davida a táhl proti Pelištejcům. Proto se to místo nazývá Skalisko rozdělení.

1S kapitola 24.

[1] David odtud vystoupil a usadil se na nepřístupných vrcholcích u Én-gedí. [2] Když se Saul vrátil ze stíhání Pelištejců, oznámili mu: "Hle, David je v poušti Én-gedí." [3] Saul tedy vzal tři tisíce mužů vybraných z celého Izraele a vydal se hledat Davida a jeho muže po Kozorožcích skalách. [4] Došel až k ohradám pro stáda, které byly při cestě; byla tam jeskyně. Saul do ní vstoupil, aby vykonal potřebu. V odlehlem koutu jeskyně však seděl David se svými muži. [5] Tu Davidovi jeho muži řekli: "Toto je den, o němž ti Hospodin řekl: 'Vydám ti do rukou tvého nepřítele.' Můžeš s ním naložit, jak se ti zlíbí." David se přikradl a odřízl cíp Saulova pláště. [6] Ale pro to odříznutí cípu Saulova pláště si David potom dělal výčitky. [7] Svým mužům řekl: "Chraň mě Hospodin, abych se dopustil něčeho takového na svém pánu, na Hospodinově pomazaném, a vztáhl na něho ruku. Je to přece Hospodinův pomazaný!" [8] Těmi slovy David své muže zarazil a nedovolil jim povstat proti Saulovi. Saul vstal, vyšel z jeskyně a šel svou cestou. [9] Potom vstal i David, vyšel z jeskyně a volal za Saulem: "Králi, můj pane!" Saul se ohlédl. David padl na kolena tváří k zemi a klaněl se. [10] David Saulovi řekl: "Proč posloucháš lidské řeči, že David usiluje o tvou zkázu? [11] Hle, na vlastní oči dnes vidíš, že tě dnes v jeskyni vydal Hospodin do mých rukou. říkali, abych tě zabil. Já jsem tě však ušetřil. Řekl jsem: Na svého pána nevztáhnu ruku. Je to přece Hospodinův pomazaný. [12] Pohleď, můj otče! Pohleď na cíp svého pláště v mé ruce. Odřízl jsem cíp tvého pláště a nezabil jsem tě. Uvaž a pohleď, že na mé ruce nelpí žádné zlo ani nevěrnost. Já jsem se proti tobě neprohřešil, ale ty mi ukládáš o život, chceš mi jej vzít. [13] Ať nás rozsoudí Hospodin. Ať Hospodin vykoná nad tebou pomstu za mne. Má ruka však proti tobě nebude. [14] Jak praví dávné přísloví: 'Svévole pochází od svévolníků, ale má ruka proti tobě nebude.' [15] Proti komu vytáhl izraelský král? Koho pronásleduješ? Mrtvého psa, pouhou blechu! [16] Ať Hospodin vede mou při a rozsoudí nás. Ať přihlédne a rozhodne můj spor a svým rozsudkem mě vysvobodí z tvých rukou." [17] Když David přestal k Saulovi takto mluvit, Saul zvolal: "Což to není tvůj hlas, můj synu Davide?" A Saul se dal do hlasitého pláče. [18] Pak Davidovi řekl: "Jsi spravedlivější než já. Ty mi odpálíš dobrým, ale já jsem ti odpácel zlym. [19] Dals mi to dnes najevo, když jsi mi prokázal dobro. Hospodin mě vydal do tvých rukou, ale tys mě nezabil. [20] Kdypak někdo najde svého nepřítele a nechá ho odejít v dobrém? Kéž tě Hospodin odmění dobrým za to, cos mi dnes učinil! [21] Věřu, teď už vím, že kralovat budeš určitě ty. Izraelské království bude v tvých rukou stálé. [22] A teď mi odpisáhní při Hospodinu, že nevyhubíš mé potomstvo a že mé jméno z domu mého otce nevyhladíš!" [23] David to Saulovi odpisáhl. Saul se pak odebral ke svému domu a David se svými muži vystoupil do skalní skrýše.

1S kapitola 25.

[1] Když Samuel zemřel, všechen Izrael se shromáždil a oplakával ho. Pochovali ho v jeho domě v Rámě. A David nato sestoupil do Páranské stepi. [2] V Maónu byl muž, který měl hospodářství na Karmelu. Byl velmi zámožný. Měl tři tisíce ovcí a tisíc koz. Právě stříhal na Karmelu ovce. [3] Ten muž se jmenoval Nabal a jeho žena se jmenovala Abígajil. Byla to žena bystrého rozumu a krásné postavy, ale muž byl zatvrzelý a v jednání zlý. Byl to Kálebovec. [4] David se v poušti doslechl, že Nabal stíhá své ovce. [5] I poslal David deset mládenců a řekl jim: "Vystupte na Karmel. Půjdete k Nabalovi a popřejete mu mým jménem pokoj. [6] Řeknete toto: Bud' zdrav! Pokoj tobě, pokoj tvému domu, pokoj všemu, co máš. [7] Právě jsem slyšel, že slavíš stříž. Nuže, tvoji pastýři bývali s námi. Neublížovali jsme jim. Nepohřešili nic po všechny dny, co byli na Karmelu. [8] Zeptej se svých mládenců, povědí ti o tom. Kéž moji mládenci u tebe najdou vlídné přijetí! Vždyť přicházíme ve šťastný den. Dej prosím svým otrokům a svému synu Davidovi něco z toho, co máš po ruce." [9] Davidovi mládenci přišli, vyřídili to vše Nabalovi Davidovým jménem a vyčkávali. [10] Ale Nabal se na Davidovy služebníky rozkřikl: "Kdo je David? Kdo je to Jišajův syn? Dnes přibývá otroků, kteří se odtrhují od svých pánů. [11] Mám snad vzít svůj chléb, svou vodu a zvířata, která jsem porazil pro své stíhače, a dát je mužům, o nichž ani nevím, odkud jsou?" [12] Davidovi mládenci se vydali na zpáteční cestu. Vrátili se a všechno mu to oznámili. [13] David svým mužům rozkázal: "Opásejte se každý mečem!" Každý se tedy opásal mečem. I David se opásal mečem. Za Davidem vytáhlo na čtyři sta mužů a dvě stě jich zůstalo u výstroje. [14] Jeden z mláďenců oznámil Nabalově ženě Abígajile: "Hle, David poslal z pouště posly s požehnaním pro našeho pána, ale on se na ně osopil. [15] Ti muži se k nám chovali velice dobře. Neublížovali nám a nic jsme nepohřešili po všechny dny, co jsme se s nimi stýkali, když jsme byli na poli. [16] Byli nám hradbou ve dne v noci po všechny dny, co jsme byli s nimi, když jsme pásli ovce. [17] Teď uvaž a pohleď, co bys měla udělat. Vždyť se na našeho pána a celý jeho dům valí pohroma! A on je takový ničema, že se s ním nedá mluvit." [18] Abígajil rychle vzala dvě stě chlebů, dva měchy vína, pět připravených ovcí, pět měr praženého zrní, sto sušených hroznů, dvě stě pletenců sušených fíků a naložila to na osly. [19] Svým mláďencům řekla: "Jděte napřed, já půjdu za vámi." Svému muži Nabalovi neoznámila nic. [20] Když sjížděla na oslu dolů, kryta horou, tu proti ní sestupoval David se svými muži, takže na ně narazila. [21] David si řekl: "Věřu, nadarmo jsem střežil ve stepi všechno, co mu patřilo. Ze všeho, co má, nic nepohřešil. A přece se mi odplatil za dobro zlem. [22] Ať Bůh udělá s mými nepřáteli, co chce, jestliže mu ve všem, co má, zanechám do rána jediného močícího na stěnu." [23] Jakmile Abígajil uviděla Davida, rychle sesedla s osla, padla před Davidem na tvář a poklonila se k zemi. [24] Padla mu k nohám a zvolala: "Má, má je to vina, můj pane. Necht' smí tvá otrokyně k tobě promluvit, vyslechni slova své otrokyně. [25] Kéž můj pán nebere toho ničemu Nábala vážně. Vždyť je takový jako jeho jméno. Jmenuje se Nabal (to je Bloud) a jen blud je v něm. Já, tvá otrokyně, jsem neviděla mládence svého pána, které poslal. [26] Ale nyní, můj pane, jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, Hospodin ti zabránil dopustit se krveprolití a pomoci si vlastní rukou. Ať jsou nyní jako Nabal tvoji nepřátelé, kteří vyhledávají zkázu mého pána. [27] Toto požehnaní zde přinesla svému pánu tvá služka. Ať je rozdáno družině, která chodí v šlépějích mého pána. [28] Promiň své otrokyni přestoupení. Vždyť Hospodin jistě zbuduje mému pánu trvalý dům. Můj pán vede boje Hospodinovy a po všechny tvé dny se na tobě nenašlo nic zlého. [29] Kdyby někdo povstal, aby tě pronásledoval a ukládal ti o život, ať je život mého pána pojat do svazku živých u Hospodina, tvého Boha. Ale život tvých nepřátel ať vloží do praku a odmrští. [30] Až Hospodin učiní mému pánu všechno to dobré, jež ti přislíbil, a pověří tě, abys byl vévodou nad Izraelem, [31] nebudeš mít újmu ani výčitky, můj pane, že jsi zbytečně prolil krev, aby sis pomohl. Až Hospodin prokáže mému pánu dobro, vzpomeň na svou otrokyni." [32] David Abígajile odvětil: "Požehnan' buď Hospodin, Bůh Izraele, že mi tě dnes poslal vstříc. [33] A požehnan' buď tvůj důvtip a požehnaná ty sama, žes mě dnes zadržela, abych se nedopustil krveprolití a nepomohl si vlastní rukou. [34] Ale jakože je živ Hospodin, Bůh Izraele, který mi zabránil způsobit ti něco zlého, kdybys mi nebyla rychle vyšla vstříc, nezůstal by Nabalovi do jitřního úsvitu jediný močící na stěnu." [35] David od ní vzal, co mu přinesla, a řekl jí: "Pokojně vystup do svého domu. Hleď, vyslyšel jsem tě a beru na tebe ohled." [36] Když Abígajil přišla k Nabalovi, měl právě ve svém domě hody jako nějaký král. Byl dobře naladěný, opilý až přespříliš. Proto mu až

do jitrního úsvitu neoznámila ani to nejmenší. [37] Ráno, když Nábál vystřízlivěl, oznámila mu jeho žena, co se událo. Tu ho ranila mrtvice a ztuhl jako kámen. [38] Asi po deseti dnech Hospodin Nábála tvrdě zasáhl, takže zemřel. [39] Když David uslyšel, že Nábál zemřel, řekl: "Požehnaná buď Hospodin, že rozhodl spor proti Nábálovi, jenž mě pohaněl, a že překazil svému služebníkovi zlý čin a že zlobu Nábálovu obrátil Hospodin na jeho hlavu." David pak Abígajile poslal vzkaz, že si ji chce vzít za ženu. [40] Davidovi služebníci přišli k Abígajile na Karmel a promluvili k ní: "Posílá nás k tobě David. Chce si tě vzít za ženu." [41] Hned se poklonila tváří až k zemi a řekla: "Hle, tvoje otrokyně bude služkou, která umývá nohy služebníkům svého pána." [42] Abígajil se rychle vypravila; jela na oslu a doprovázelo ji pět jejích dívek. Následovala Davidovy posly a stala se jeho ženou. [43] David pojal také Achínoamu z Jizreelu; tak byly obě jeho ženami. [44] Ale Saul dal svou dceru Míkal, ženu Davidovu, Paltímu, synu Lajišovu, který byl z Galímu.

1S kapitola 26.

[1] Zífejci přišli říci Saulovi do Gibeje: "David se přece skrývá na pahorku Chakíle naproti poušti Ješimónu." [2] Saul hned sestoupil do pouště Zífu se třemi tisíci muži vybranými z Izraele, aby v poušti Zífu hledal Davida. [3] Saul se utábořil na pahorku Chakíle, který je při cestě naproti poušti Ješimónu. David, který se usadil v poušti, viděl, že Saul přitáhl do pouště za ním. [4] David totiž vyslal zvědy a zjistil, že Saul opravdu přitáhl. [5] Odebral se tedy na místo, kde se Saul utábořil. David uviděl místo, kde ležel Saul i Abnér, syn Nérův, velitel jeho vojska. Saul spal v ležení a lid tábořil kolem něho. [6] David vyzval Chetejce Achímeleka a Abíšaje, syna Serújina, bratra Jóabova: "Kdo se mnou sestoupí k Saulovi do tábora?" Abíšaj řekl: "Já s tebou sestoupím." [7] Tak vnikl David s Abíšajem v noci mezi lid, a hle, Saul leží, spí v ležení a jeho kopí je zabodnuto do země v hlavách lože; Abnér a lid leželi kolem něho. [8] Abíšaj řekl Davidovi: "Bůh ti dnes vydal do rukou tvého nepřítele. Teď dovol, ať ho jedinou ranou přirazím kopím k zemi, druhé rány nebude třeba." [9] David však Abíšajovi řekl: "Neodpravuj ho! Vždyť kdo vztáhne ruku na Hospodinova pomazaného a zůstane bez trestu?" [10] David dále řekl: "Jakože živ je Hospodin, jistě jej Hospodin zasáhne; buď nadejde jeho den, kdy zemře, anebo odejde do boje a bude smeten." [11] Chraň mě však Hospodin, abych vztáhl ruku na Hospodinova pomazaného. Vezmi tady kopí, které má v hlavách, i džbánek na vodu a odejděme." [12] David vzal kopí a džbánek na vodu od hlav Saulova lože a odešli. Nikdo nic neviděl, nikdo nic nevěděl, nikdo se neprobudil, všichni spali; padla na ně mrákota od Hospodina. [13] David pak přešel na protilehlou stranu, postavil se na vrchol hory vpovzdálí, takže mezi nimi byl značný prostor. [14] David zavolał na lid a na Abnéra, syna Nérova: "Jestlipak odpovíš, Abnére?" Abnér se ozval: "Kdo jsi, že voláš na krále?" [15] David Abnérovi řekl: "Jsi přece muž. Kdo je ti v Izraeli roven? Proč jsi nestřežil krále, svého pána? Někdo z lidu přišel krále, tvého pána, odpravit. [16] Nepočínal sis dobře. Jakože živ je Hospodin, jste syny smrti, protože jste nestřežili svého pána, Hospodinova pomazaného. Podívej se teď, kde je královo kopí a džbánek na vodu, který měl v hlavách!" [17] Saul poznal po hlase Davida. Otázal se: "Je to tvůj hlas, můj synu Davide?" David řekl: "Je to můj hlas, králi, můj pane." [18] Dále řekl: "Proč vlastně můj pán pronásleduje svého otroka? Vždyť čeho jsem se dopustil? Co je na mně zlého? [19] Necht' nyní král, můj pán, vyslechne slova svého otroka. Jestli tě proti mně podněcuje Hospodin, necht' přijme vůni obětího daru. Jestli však lidé, ať jsou prokleti před Hospodinem. Vždyť mě dnes zapudili, abych se nemohl podílet na Hospodinově dědictví, jako by řekli: 'Jdi soužit jiným bohům.' [20] Kéž má krev nevyteče na zem daleko od Hospodinovy tváře. Vždyť izraelský král vytáhl, aby hledal pouhou blechu, jako by honil po horách koroptev." [21] Saul na to řekl: "Zhrěšil jsem. Vrať se, můj synu Davide. Nic zlého ti už neudělám, protože sis dnes cenil mého života. Počínal jsem si jako pomatenec, převelice jsem chybil." [22] David odpověděl: "Tu je královo kopí. Ať sem přijde někdo z družiny a odnese je. [23] Hospodin odplatí každému za jeho spravedlnost a věrnost. Hospodin tě dnes vydal do mých rukou, ale já jsem nechtěl na Hospodinova pomazaného vztáhnout ruku. [24] Hle, jaký význam jsem dnes přikládal tvému životu, takový význam ať přikládá Hospodin životu mému a vysvobodí mne z každé úzkosti!" [25] Saul Davidovi pravil: "Buď požehnaná, můj synu Davide! Jistě mnoho vykonáš a dokážeš." David pak šel svou cestou a Saul se vrátil ke svému místu.

1S kapitola 27.

[1] David si řekl: "Kteréhokoli dne mohu být zahuben Saulovou rukou. Nezbyvá mi nic lepšího než uniknout do pelištejské země. Saul mě nechá být, přestane mě po celém izraelském území hledat. Tak mu uniknu z rukou." [2] A David hned přešel spolu se svými šesti sty muži k Akíšovi, synu Maókovu, králi Gatu. [3] David se usadil u Akíše v Gatu, on i jeho muži, každý se svou rodinou, David se svými dvěma ženami, Achínoamou Jizreelskou a Abígajilou Karmelskou, ženou po Nábálovi. [4] Když Saulovi ohlásili, že David uprchl do Gatu, už ho dál nehledal. [5] David řekl Akíšovi: "Jestli jsem získal tvou přízeň, kéž je mi dáno místo v některém z venkovských měst a já se tam usadím. Proč by měl tvůj služebník sídlit s tebou v městě královském?" [6] Akíš mu dal onoho dne Siklag. Proto náleží Siklag judským králům dodnes. [7] Údobí, po které David sídlil v pelištejské krajině, trvalo celkem jeden rok a čtyři měsíce. [8] David se svými muži vycházel a podnikal vpády proti Gešúrejčům, Girzejčům a Amálekovcům; ti všichni byli odedávna obyvateli té země od cesty do Šúru až po egyptskou zemi. [9] David pobíjel obyvatele země, nenechával naživu muže ani ženu, ale bral brav a skot, osly, velbloudy i šaty. S tím se vracel a přicházel k Akíšovi. [10] Když se Akíš ptal: "Kam jste dnes vpadli?", David odpovídal: "Na jih Judy" nebo "Na jih Jerachmeelců" nebo "Na jih Kénijců". [11] David nenechával naživu muže ani ženu a nevodil je do Gatu. říkal: "Mohli by na nás vyzradit: Toto dělá David." Takto si počínal po celou dobu, co sídlil v pelištejské krajině. [12] Akíš Davidovi důvěřoval. říkal: "Vzbudil velikou nelibost u svého lidu, Izraele; navždy zůstane mým služebníkem."

1S kapitola 28.

[1] V oněch dnech shromáždili Pelištejci své válečné šíky, aby bojovali proti Izraeli. Akíš řekl Davidovi: "Jistě víš, že potáhneš se mnou v šiku ty i tvoji muži." [2] David Akíšovi odvětil: "Však poznáš sám, co tvůj služebník udělá!" Akíš na to Davidovi řekl: "Ustanovuji tě tedy svým osobním strážcem po všechny dny." [3] Samuel zemřel a všechen Izrael ho oplakával. Pochovali ho v Rámě, jeho městě. Saul pak vymýtil ze země vyvolávače duchů zemřelých a jasnovidce. [4] Pelištejci se shromáždili, vtrhli do země a utábořili se v Šínemu. Saul proto shromáždil celý Izrael a utábořili se v pohoří Gilbóa. [5] Když Saul uviděl pelištejský tábor, strachy se celý roztřásl. [6] I doptával se Saul Hospodina, ale Hospodin mu neodpovídal ani skrze sny ani skrze urím ani skrze proroky. [7] Tu řekl Saul svým služebníkům: "Vyhledejte mi ženu, která vyvolává duchy zemřelých. Půjdu k ní a dotážu se jí." Jeho služebníci mu řekli: "Taková žena, která vyvolává duchy zemřelých, je v Ěn-dóru." [8] Saul se přestrojil, vzal si jiné šaty a šel tam spolu se dvěma muži. Přišel k tě ženě v noci a řekl jí: "Věští mi prostřednictvím ducha zemřelého. Přivolej mi, koho ti řeknu." [9] Žena mu odpověděla: "Však ty víš, co

udělal Saul, že vyhladil ze země vyvolávače duchů zemřelých a jasnovidce. Proč mi strojíš léčku? Chceš mě vydat na smrt?" [10] Ale Saul se jí zapřisáhl při Hospodinu: "Jakože živ je Hospodin, žádný trest tě za to nestihne." [11] Žena se ho zeptala: "Koho ti mám přivolat?" Odvětil: "Přivolej mi Samuela." [12] Když žena Samuela viděla, hlasitě vykřikla a obrátila se na Saula: "Proč jsi mě obelstil? Vždyť ty jsi Saul!" [13] Ale král jí řekl: "Neboj se! Co vidíš?" Žena Saulovi odvětila: "Vidím božský zjev, jak vystupuje ze země." [14] Řekl jí: "Jak vypadá?" Odpověděla: "Vystupuje starý muž, zahalený pláštěm." Saul poznal, že to je Samuel, padl na kolena tváří k zemi a klaněl se. [15] Samuel se Saula otázal: "Proč rušíš můj klid? Proč jsi mě dal přivolat?" Saul řekl: "Jsem ve velkých úzkostech. Bojují proti mně Pelištejci a Bůh ode mne odstoupil. Vůbec mi neodpovídá ani prostřednictvím proroků ani skrze sny. Proto jsem zavolał tebe, abys mi oznámil, co mám dělat." [16] Samuel odvětil: "Proč se ptáš mne, když Hospodin od tebe odstoupil a stal se tvým protivníkem?" [17] Hospodin učinil, co prohlásil skrze mne: Hospodin vytrhl království z tvé ruky a dal je tvému bližnímu, Davidovi. [18] Žes neuposlechl Hospodina a nestal se vykonavatelem jeho planoucího hněvu proti Amálekovi, za to ti dnes Hospodin udělá toto: [19] Spolu s tebou vydá Hospodin do rukou Pelištejců též Izraele. Zítřa budeš ty i tvoji synové u mne. Také izraelský tábor vydá Hospodin do rukou Pelištejců." [20] Saul se náhle skácel, jak byl dlouhý, k zemi; tak velice se polekal Samuelových slov. Nebylo v něm síly, protože nepojedl chleba celý den a celou noc. [21] Žena přistoupila k Saulovi a viděla, jak strašně se zhrozil. Řekla mu: "Hle, tvoje otrokyně tě uposlechla. Dala jsem v sázku svůj život. Poslechla jsem tě v tom, cos mi poručil. [22] Teď zase ty prosím poslechni svou otrokyni. Předložím ti sousto chleba a pojiš, aby ses posílil, vždyť musíš pokračovat v cestě." [23] Ale on se zdráhal. říkal: "Nebudu jíst." Jeho služebníci spolu s tou ženou však na něho naléhali a on je uposlechl. Povstal ze země a posadil se na lože. [24] Žena měla doma vykrmeného býčka. Rychle ho připravila k hodu, nabrala mouky, zadělala a napekla nekvašených chlebů. [25] Předložila to Saulovi i jeho služebníkům a oni jedli. Pak se zvedli a odešli ještě té noci.

1S kapitola 29.

[1] Pelištejci shromáždili všechny své šiky do Afeku, zatímco Izrael tábořil u pramene, který je v Jizreelu. [2] Pelištejská knížata pochodovala se svými setninami a pluky, kdežto David a jeho muži pochodovali s Akíšem jako poslední. [3] Pelištejští velitelé se ptali: "Co s těmito Hebreji?" Akíš pelištejským velitelům odvětil: "Vždyť je to David, služebník izraelského krále Saula, který je u mne už rok, ba léta. Neshledal jsem na něm nic zlého ode dne, kdy odpadl od Saula, až dodnes." [4] Ale pelištejští velitelé se na něho rozlítili. Řekli mu: "Pošli toho muže zpět, ať se vrátí tam na své místo, které jsi mu určil. S námi ať do boje netáhne, aby se v boji nestal naším protivníkem. Čímkap by se více svému pánu zalíbil, než hlavami těchto mužů?" [5] Cožpak to není David, kterého opěvovali v tanečním reji: 'Saul pobil své tisíce, ale David své desetitisíce?' [6] Akíš si zavolał Davida a řekl mu: "Jakože živ je Hospodin, ty jsi přímý a tvé vycházení a vcházení u mne v táboře se mi líbí. Neshledal jsem na tobě nic zlého ode dne, kdy jsi ke mně přišel, až dodnes. Ale nelíbíš se knížatům. [7] Vrať se tedy pokojně zpátky, aby ses nedopustil něčeho, co pelištejská knížata považují za zlé." [8] David Akíšovi namítl: "Čeho jsem se dopustil a co zlého jsi shledal na svém služebníkovi ode dne, kdy jsem se před tebou objevil, až dodnes, že nesmím jít do boje proti nepřátelům krále, svého pána?" [9] Akíš Davidovi odpověděl: "Uznávám, v mých očích jsi dobrý jako Boží posel. Pelištejští velitelé však řekli: 'Ať netáhne s námi do boje.' [10] Nyní tedy za časného jitra ty i služebníci tvého pána, kteří přišli s tebou, za časného jitra hned na úsvitě odejděte." [11] Tak se David spolu se svými muži vydal za časného jitra na cestu zpátky do pelištejské země, zatímco Pelištejci vystupovali do Jizreelu.

1S kapitola 30.

[1] David právě dorazil se svými muži třetího dne do Siklagu, poté co Amálekovci vpadli do Negebu, k Siklagu. Dobyli Siklagu a vypálili jej. [2] Ženy, mladé i staré, které v něm byly, zajali. Nikoho neusmrtili. Odvedli je a šli svou cestou. [3] Když přišel David se svými muži k městu, viděl, že je vypáleno a že jejich ženy, synové a dcery jsou zajati. [4] David i všechen lid, který byl s ním, se dali do hlasitého pláče a plakali až do úplného vysílení. [5] Zajaty byly také obě Davidovy ženy, Achínoam Jizreelská a Abígajil, žena po Nabalovi Karmelském. [6] Davidovi bylo velmi úzko. Lid se domlouval, že ho ukamenuje. Všechnen lid byl totiž rozhořčen, každý pro své syny a dcery. David však našel posilu v Hospodinu, svém Bohu. [7] David řekl knězi Ebjátarovi, synu Achímelekovu: "Přines mi efód!" Ebjátar Davidovi efód přinesl. [8] David se doptával Hospodina: "Mám pronásledovat tu hordu? Dostihnu ji?" On mu řekl: "Pronásleduj! Jistě dostihneš a jistě všechny vysvobodíš." [9] David tedy vytáhl se šesti sty muži, které měl při sobě, a došli až k Besórskému úvalu, kde někteří zůstali. [10] David pronásledoval nepřítel se čtyřmi sty muži; dvě stě mužů tam zůstalo, protože byli na smrt zemřeli a nemohli už Besórský úval přejít. [11] Na poli našli nějakého Egyptana a vzali ho k Davidovi. Dali mu najíst chleba a napít vody. [12] Dali mu též pletenec sušených fíků a dva sušené hrozny. Jedl a okřál na duchu, neboť tři dny a tři noci nejedl chléb a nenapil se vody. [13] David se ho zeptal: "Čí jsi a odkud jsi?" On řekl: "Já jsem rodem Egyptan, otrok jednoho Amálekovce. Před třemi dny mě můj pán opustil, protože jsem byl nemocen. [14] Vpadli jsme do Negebu osídleného Keretejci i na území Judy, totiž do Negebu Kálebova, a vypálili jsme Siklag." [15] David se ho otázal: "Přivedl bys mě k té hordě?" On řekl: "Přísaha mi při Bohu, že mě nezabiješ a že mě nevydáš mému pánu do rukou, a přivedu tě k té hordě." [16] Přivedl ho k nim, a hle, byli roztaženi po celé zemi, jedli, pili a oslavovali všechnu tu velikou kořist, kterou pobrali v pelištejské a judské zemi. [17] David je pobíjel od ranního rozbřesku až do večera příštího dne. Nikdo z nich neunikl kromě čtyř set mladých mužů, kteří vsedli na velbloudy a ujeli. [18] Tak vysvobodil David všechno, co Amálekovci pobrali; i obě své ženy David vysvobodil. [19] Nikdo z nich nechyběl, mladí ani staří, synové ani dcery, kořist ani cokoli jim pobrali. Všechno David získal zpět. [20] David také pobral všechnen brav a skot. Hnali před ním to stádo a říkali: "To je Davidova kořist." [21] Tak došel David ke dvěma stům mužů, kteří byli na smrt zemřeli a nemohli jít za Davidem a které zanechali v Besórském úvalu. Vyšli vsťříc Davidovi a lidu, který byl s ním. David přistoupil k lidu a popřál jim pokoj. [22] Tu se mezi těmi muži, kteří šli s Davidem, ozvali všichni zlí a ničemové: "Protože s námi nešli, nedostanou nic z kořisti, kterou jsme získali. Ať si každý pouze odvede svou ženu a děti a ať jdou!" [23] Ale David řekl: "Nenakládejte tak, moji bratři, s tím, co nám dal Hospodin. Ochraňoval nás a vydal nám do rukou tu hordu, která na nás přitřhla. [24] Kdopak vás v této věci uposlechne? Podíl toho, jenž vyšel do boje, bude stejný jako podíl toho, jenž zůstal u výstroje; dostanou stejný díl." [25] Tak tomu bylo od onoho dne i nadále. Ustanovil to jako nařízení a řád pro Izraele, platný podnes. [26] Když David dorazil do Siklagu, rozeslal podíly z kořisti starším judským, svým přátelům, se vzkazem: "To je pro vás dar z kořisti získané na Hospodinových nepřítelích." [27] Poslal jej starším do Bét-elu, do Rámotu v Negebu, do Jatiru, [28] do Aróru, do Sifmótu, do Eštemoy, [29] do Rákalu, do měst Jerachmeelovců, do měst Kénijců, [30] do Chormy, do Bór-ašanu, do Ataku, [31] do Chebrónu a na všechna místa, kam David se svými muži chořoval.

1S kapitola 31.

[1] Pelištejci bojovali proti Izraeli. Izraelští muži před Pelištejci utíkali a padali pobiti v pohoří Gilbóa. [2] Pelištejci se pustili za Saulem a jeho syny. I pobili Pelištejci Saulovy syny Jónatana, Abinádaba a Malkíšúu. [3] Pak zesílil boj proti Saulovi. Objevili ho lukostřelci a těžce ho postřelili. [4] Saul řekl svému zbrojnoši: "Vytas meč a probodni mě jím, než přijdou ti neobřezanci, aby mě neprobodli oni a nezneuctili." Zbrojnoš však nechtěl, velmi se bál. Saul tedy uchopil meč a nalehl na něj. [5] Když zbrojnoš viděl, že Saul zemřel, také on nalehl na svůj meč a zemřel s ním. [6] Toho dne spolu zemřeli Saul, jeho tři synové, jeho zbrojnoš i všichni jeho mužové. [7] Když izraelští muži na druhé straně doliny a na druhé straně Jordánu viděli, že izraelští muži utekli a že Saul a jeho synové zemřeli, opouštěli města a utíkali. Přišli Pelištejci a usadili se v nich. [8] Pelištejci přišli druhého dne, aby obrali pobité, a našli přitom Saula a jeho tři syny padlé v pohoří Gilbóa. [9] Uťali mu hlavu, vzali zbroj a poslali kolovat po pelištejské zemi jako radostné poselství pro dům svých modlářských stvůr i pro lid. [10] Jeho zbroj uložili v Aštartině domě a jeho mrtvolu přibili na hradby Bét-šanu. [11] I uslyšeli o něm obyvatelé Jábeše v Gileádu, o tom, co Pelištejci se Saulem provedli. [12] Všichni válečníci se vypravili, šli celou noc a sňali mrtvolu Saulovu i mrtvoly jeho synů z bétšanských hradeb. Když došli do Jábeše, spálili je tam. [13] Pak posbírali jejich kosti a pochovali je v Jábeši pod tamaryškem. Poté se postili sedm dní.